

Het ontdekken en begrijpen van belangrijke waarheden in de Bijbel

Door: J. Michael Schroeder

Voorwoord: Getuigenis en doel van de auteur

Ik heb dozijnen geestelijke boeken en commentaren gelezen betreffende de Bijbel gedurende de laatste achttien jaar en zelden heb ik gezien dat een auteur, in een boek van hem, zijn eigen getuigenis vertelde. Dingen, aangaande de persoonlijke aard, die men wil zien in zulke boeken zijn de professionele / educatieve geloofsbrieven en eventueel hun gezinsstatus. Dit kan belangrijk voor u zijn en als dat zo is zult u waarschijnlijk niet geloven dat iemand zonder deze geloofsbrieven, of graad / titel, die de mensen hem hebben toegekend, u iets heeft te zeggen dat de moeite waard is. Als dat het geval is overweeg dan het volgende:

“1 Kor.1:27-28: 27 Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen; 28 En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken;en: “Rom.2:11: er is geen aanneming des persoons bij God.

Ik neem aan dat dat betekent dat God niet onder de indruk is met wat mensen zeggen over andere mensen. Wat ik geloof is dat God onder de indruk was van het offer dat Zijn Zoon, Jezus Christus, bracht aan het kruis; en waar Hij nu van onder de indruk komt, betreffende wij als stervelingen, is hoe wij hebben gereageerd op die bijzondere handeling van geloof en zijn offer ter redding als resultaat daarvan. Daarom zal ik u mijn eigen persoonlijk getuigenis vertellen.

Ik ben geboren in een naar de kerk gaande familie en bracht mijn gehele jeugd door in de denominatie waartoe wij behoorden; en als iemand mij zou hebben gevraagd of ik een Christen was dan zou ik natuurlijk 'ja' hebben gezegd. Wist ik of ik al dan niet naar de hemel zou gaan? Ik hoopte het. Als Christen zijnde zou iemand toch denken dat ik vertrouwd was met de Bijbel. Het feit is dat, toen ik het huis verliet voor college, ik niet één vers uit de Schrift kon citeren met uitzondering van “Het onze Vader”, waarvan ik niet eens wist of het in de Schrift stond tot het moment, jaren later, toen ik begon met het bestuderen van de Bijbel.

Deze conditie veranderde niet toen ik al meerderjarig was. Na het afstuderen ging ik naar een andere denominatie in de hoop dat ik daar zou vinden wat ik in de eerste had gemist, maar het kwam hier op neer dat het fundamenteel dezelfde oude religie was. Na 15 jaar heen en weer te zijn gegaan van de ene religieuze filosofie naar een andere, in een poging om een doel te vinden voor mijn leven, nodigde een vriend mij uit voor een samenkomst waar ik geen zin in had. Waarom? Want het was “Christelijk”, en in die tijd wilde ik niets meer te maken hebben met iets dat “Christelijk” was. Maar hij was volhardend en dus ging ik. De samenkomst was niet in een kerk. Ik vond dat maar raar maar mijn vriend zei dat het anders zou zijn. Er waren daar heel veel mensen, ik denk dat het er zo'n 1500 waren. Ik vroeg me af wat de grote attractie zou zijn. Er was niets op het podium dan alleen een lessenaar en een groot scherm voor een overhead projector, verder geen religieuze valstrikken. Iemand kwam naar voren en bad, vervolgens zongen de aanwezigen enige traditionele liederen. Toen begon een man Bijbelverzen te schrijven op de overhead projector. (Op dat moment begon ik enige spanning te voelen zonder te weten wat er verder zou gebeuren). Na enige minuten wendde hij zich tot de aanwezigen en vroeg: “Als u vannacht zou sterven weet u dan zeker dat u naar de hemel

zou gaan? “. Deze vraag raakte me als een hamerslag. U had me omver kunnen duwen met een veer. Het antwoord voor mij was, NEE, ik wist het niet. In feite geloofde ik niet eens dat iemand die zo slecht geleefd had als ik ooit in de hemel zou kunnen komen. Toen ging hij door met de woorden: “Als u het niet weet dan kunt u dat wel weten door eenvoudig op de Heere Jezus Christus te vertrouwen voor uw behoudenis, geloven dat Hij voor uw zonden is gestorven en Hem aannemen als uw persoonlijke Verlosser, en dat moet u dan nu doen op de plek waar u zit”. Ik moet u zeggen dat in mijn hele religieuze ervaring het nimmer op deze manier had gehoord, tenminste niet zo duidelijk en rechtstreeks. Zeker, ik geloofde in Jezus Christus. Ik heb dat honderden keren herhaald in belijdenisgeschriften van de kerk, zelfs ben ik als tiener, op uitnodiging, een keer naar voren gekomen, maar ik kon niet eerlijk zeggen dat ik persoonlijk, vanuit mijn hart, op de Heer vertrouwde, en op dit moment realiseerde ik me dat dit het antwoord was om los te raken van het miserabele leven dat ik leidde. Ik had mijn gehele leven in twijfel en angst geleefd omdat ik bang was om naar de hel te gaan omdat ik wist dat ik niet goed genoeg was om naar de hemel te gaan. Op die avond kwam ik er achter dat het goed of slecht zijn niet de maat was waarmee God bepaalde waar iemand heen zou gaan. De maat was gebaseerd op wat Zijn Zoon, Jezus Christus, deed aan het kruis en of je al dan niet je vertrouwen in Hem stelt en in het betalen voor je zonden. Dit was groot nieuws voor mij. In de avond van die maandagnacht in juni gaf ik mijn strijd op en aanvaarde Jezus Christus als mijn Verlosser en ik wist vanaf dat moment, zonder te twijfelen, dat ik gered was en op weg was naar de hemel.

Dit was juni 1985. Binnen een paar maanden, nadat ik gered was, ging ik op aandringen van een Christelijke vriend, naar een derde denominatie en werd gedoopt (door onderdompeling).

Opmerking: Dit was een “herdoop” omdat ik alreeds als baby was gedoopt. Er werd gezegd dat dat niet werkzaam was. Er werd mij gezegd dat het iets moest zijn door een handeling van mijn eigen wil. Dat leek me logisch omdat een baby dat niet van zichzelf kan.

Na zes maanden bemerkte ik dat deze denominatie nauwelijks verschilde van de andere twee waar ik was geweest en ik zegde mijn lidmaatschap op. Vrijwel direct kreeg ik een rekening toegestuurd waarin stond dat ik mijn bijdrage voor het resterende deel van het jaar moest betalen! Toen was voor mij de emmer vol. Op dat moment besloot ik om me nooit meer aan te sluiten bij een religieuze organisatie.

De volgende acht jaar bracht ik door in de Christelijke Fundamentalistische Evangelische gemeenschap om er achter proberen te komen, door de Bijbel en de prediking die ik hoorde, wat God wilde dat ik zou gaan doen (geestelijk gesproken). Ik bestudeerde met vele verschillende groepen de Bijbel en luisterde naar Bijbelleraren op de radio zowel ‘s morgens, in de middag en in de avond. Wat ik leerde was: “*Niet iedereen zei hetzelfde over de Bijbel en zelfs gebruikten ze niet allen dezelfde Bijbel*”. Ze noemden allemaal de naam Jezus maar het leek in zoveel verschillende richtingen te gaan als er namen zijn voor de verschillende groepen. Ik vond dat bedenkelijk in het licht van wat er in 1 Korinthe 1:10 staat:

“Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn, maar dat gij samengevoegd zijt in een zelfden zin, en in een zelfde gevoelen.

Aan het einde van deze achtjarige periode kwam ik in een groep terecht die wezen op sommige van deze verschillen van hetgeen de mensen leerden, met name de verschillende vertalingen van de Bijbel. Dat begon voor sommige dingen mijn ogen te openen en door dit

genootschap ontmoette ik een jonge man die een aantal van mijn gezichtspunten begon tegen te spreken. **Voor een korte tijd hield mijn trots me tegen om te accepteren wat hij zei,** maar zoals de trouwe vriend die mij tot de Heer leidde, volharde deze man en ik begon met hem, tezamen met gelijkgezinden, de Bijbel te bestuderen. Als ik nu achterom kijk dan was dit het werkelijk begin van mijn onderwijs in de Bijbel. Alle geïsoleerde waarheden die ik hieraan voorafgaand had geleerd begonnen nu samen te vallen. Wat ik van deze man leerde, en van gelijkgezinden, was: *“De manier waarop iemand de Bijbel bestudeert is de sleutel tot het begrijpen er van en brengt de wezenlijke waarheden naar voren voor ons die in de huidige bedeling leven”*.

DE BEDELING DER GENADE GODS

“Ef.3:2-3: Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid.....”.

“Ef.5:2: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt.....”.

De Gemeenschap Der Verborgenheid Geopenbaard: De Nieuwe Mens

Het moet inmiddels voor de lezer duidelijk zijn dat de boodschapper, voor het heden, de apostel Paulus is, en dat de boodschap voor het heden is, waar Paulus naar verwijst als: *“mijn evangelie”* (Rom.2:16; 16:25; 2Tim.2:8).+ Deze boodschap is vervat in zijn 13 brieven, Romeinen tot en met Filemon. Romeinen, de laatste van zijn brieven uit de Handelingen periode, komt het eerst voor in de Bijbel omdat het een samenvatting is van alle, maar tevens één van de fundamenteën van de geloofsleer is die hij (Paulus) leerde aangaande het evangelie van Christus en de daarmee verbonden beloften, en het is een brief die de drempel is voor de bedeling der genade. De brieven die Paulus in de Handelingen periode heeft geschreven (zie de lijst op bladzijde 4) zijn aan, voor, en over het Lichaam van Christus, nog steeds vonden er, gedurende die tijd, gebruiken plaats die gerelateerd waren aan het Joodse karakter van de gemeente en het verlangen van Paulus om zijn bloedverwanten naar het vlees (Israël) te winnen; deze gebruiken zijn niet bestemd voor de huidige bedeling der genade.

+ *“Rom.2:16: In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie.*

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

“2Tim.2:8: Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zaden Davids, naar mijn Evangelie;

Toen Paulus sprak over het “recht snijden” van het Woord der waarheid, in zijn tweede brief aan Timotheüs (2Tim.2:15), was er een tweevoudig doel in die opdracht:

1)-Hij bedoelde er ten eerste mee Timotheüs te vermanen om de Schriften, in het algemeen, recht te snijden; het scheiden van de profetische Schriften – (daarbij horen ook de vier “evangelieën”, en de Hebreeuwse brieven, Hebreeën t/m Openbaring) - van Paulus zijn

brieven; om onderscheid te maken tussen zijn (van Paulus) evangelie (het evangelie van Christus) en het evangelie van het koninkrijk.

2)-Maar eveneens om de openbaring, vervat in zijn 13 brieven, recht te snijden. Dat er twee bedelingen zijn in de openbaringen aan Paulus is een belangrijk twistpunt tussen dispensationalisten die wel onderscheid maken tussen de twaalven en Paulus. Maar er zijn er wel degelijk twee. Deze twee zijn:

1)-de bedeling van het evangelie (1Kor.9:16-17);

2)-de bedeling der genade (Ef.3:2).

Ik geloof dat de misvatting (of weigering) van deze broeders, om de twee bedelingen te zien in de openbaring van Paulus, resulteert in een soort verwarring die hun positie verzwakt ten opzichte van hen die proberen: “*dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij*” (Ef.3:9).

Het verschil tussen de beide genoemde punten (1 en 2) betreft de voorschriften voor de gemeente – of we die wel of niet moeten praktiseren – en de positie van de Heidenen in relatie tot Israël. Het antwoord op deze vraag, met betrekking tot de inzetten, is gemakkelijk als we de brieven van Paulus recht snijden. Het volgende lijstje vertoont de juiste verdeling van de brieven van Paulus:

Brieven vanuit de Handelingen periode

Romeinen
1 Korinthiërs
2 Korinthiërs
Galaten
1 Thessalonicenzen
2 Thessalonicenzen

Brieven na de Handelingen periode

Efeziërs
Filippenzen
Kolossenzen
1 Timotheüs
2 Timotheüs
Titus
Filemon

Opmerking: Deze lijst geeft NIET de tijdsvolgorde aan waarin de brieven zijn geschreven.

Deze verdeling is belangrijk omdat de brieven uit de Handelingen periode geschreven zijn aan Joodse* volgelingen.

* Dat is inclusief Heidenen die verbonden waren met Israël, degenen die de God van Abraham, Izak en Jacob zegenen door het in acht nemen van de wet.

De brieven uit de Handelingen periode zijn allen geschreven in de tweede helft van het boek Handelingen waar Paulus probeerde Joden te winnen, hij ging “eerst naar de Jood” (Rom.1:16). Maar staat er niet in Rom.11:13 dat Paulus “*der heidenen apostel*” was? En zei Paulus niet eerst in Hand.13: “*ziet, wij keren ons tot de heidenen*” (met het evangelie)? Ja dat is waar, maar wat deed Paulus vanaf Handelingen 13? Hij ging “eerst naar de Jood”.

Waarom? Omdat aan hen, de Joden “*de Woorden Gods zijn toebetrouwd*” (Rom.3:1-2), en zij waren de erfgenamen van de beloften gemaakt met de vaders Gal.3:29:

“En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.

Het woord van God – binnen deze context – komt uit het Oude Testament. Dit was van cruciaal belang omdat Paulus zijn evangelie vanuit het Oude Testament bewees, en het Oude Testament bevond zich altijd in de synagoge der Joden. De belofte waarover wordt gesproken is dat Israël de eerste was. De Heer stelde dat principe, om eerst naar hen te gaan, vast in zijn uitspraak tegen een Heidense vrouw in Markus 7:

“Mark.7:25-27: 25 Want een vrouw, welker dochtertje een onreinen geest had, van Hem gehoord hebbende, kwam en viel neder aan Zijn voeten. 26 Deze nu was een Griekse vrouw, van geboorte uit Syro-Fenicie; en zij bad Hem, dat Hij den duivel uitwierp uit haar dochter. 27 Maar Jezus zeide tot haar: Laat eerst de kinderen verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den hondkens voor werpe.

De kinderen (Israël) moesten eerst verzadigd worden! Dat is een belofte van God, want:

“2Petrus 3:9: De Heere vertraagt de belofte niet,.....”.

Ondanks het feit dat de Heer, vanuit de hemel, tegen Paulus zei: “*want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden*” (Hand.22:21), moest de belofte aan Israël eerst worden vervuld. Hoe zit het dan met alle Heidense gelovigen gedurende de overgang in het boek Handelingen? Waren zij in de beloften? Ja, dat waren ze. Waarom? Omdat ze verbonden waren met Israël door het houden van de wet. Evenals de Griekse vrouw in de voorgaande teksten, kregen deze Heidenen de boodschap te horen omdat ze Israël zegenden*.

**“Rom.2:17: Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God,*

**“Gal.3:29: En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en naar de beloftenis erfgenamen.*

Zij ontvingen de brieven die in de Handelingen periode zijn geschreven. De Heidenen die ver weg waren, van Handelingen 22:21, waren van een ander soort. Deze Heidenen vielen onder de categorie “Gojim”, of onbesneden uitvaagsel waarmee geen enkele God - vrezende Jood iets te maken wilde hebben. Deze Heidenen - anders dan degenen waar Paulus tot predikte gedurende de overgang in het boek Handelingen – waren niet in de verbonden der belofte. Dit waren de Heidenen aan wie Paulus zijn brieven schreef in de periode na het boek Handelingen, verwijzende naar hen als “*u, die Heidenen zijt*” in Efeziërs 3:

“Ef.3:1-6: 1Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. 2 Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; 3 Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; 4 Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), 5 Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest; 6 Namelijk dat de heidenen zijn medeërfgenen, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;

Hier stelt Paulus:

- 1)-de bedeling der genade Gods als zijn exclusief terrein.
- 2)-deze Heidenen zijn er de ontvangers van. (in vers1 verwijst hij naar zichzelf als een gevangene, uit het verslag uit het boek Handelingen weten we dat dit geschreven is gedurende zijn gevangenschap te Rome, en dat was na Handelingen 28).
- 3)-dat het door openbaring aan hem is bekend gemaakt.
- 4)-dat het een verborgenheid was (dat kon dus niet bekend zijn voordat hij het openbaarde).
- 5)-Dat deze verborgenheid betekende dat deze Heidenen medeerfgenamen zouden zijn, en:
- 6)-van hetzelfde lichaam. (als die in de verbonden der belofte waren).**
**Dat waren Joden en Heidenen die het evangelie van Christus geloofden gedurende de Handelingen periode.
- 7)-en mededeelgenoten Zijner (Christus) belofte (zie hoofdstuk 1).
- 8)-door het evangelie (van Christus).

De verborgenheid hier is dat deze Heidenen medeerfgenamen zouden worden met Christus, niet met Israël, zie Rom.8:16-17:

“Rom.8:16-17: 16 Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn. 17 En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en mede erfgenamen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

De gevestigde religieuze orde, die denkt dat zij een plaats zullen delen met Israël in het koninkrijk, verdraaien de hele boodschap, omdat de Heidenen door Israël geregeerd zullen worden. Zie:

“Jes.60:9-12: 9 Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot den Naam des HEEREN uws Gods, en tot den Heilige Israels, dewijl Hij u heerlijk gemaakt heeft. 10 En de vreemden zullen uw muren bouwen, en hun koningen zullen u dienen; want in Mijn verbolgenheid heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd. 11 En uw poorten zullen steeds openstaan, zij zullen des daags of des nachts niet toegesloten worden; opdat men tot u inbrengt het heir der heidenen, en hun koningen tot u geleid worden. 12 Want het volk en het koninkrijk, welke u niet zullen dienen, die zullen vergaan; en die volken zullen gans verwoest worden.

“Jes.61:5-6: 5 En uitlanders zullen staan, en uw kudden weiden; en vreemden zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn. 6 Doch gijlieden zult priesters des HEEREN heten, men zal u dienaren onzes Gods noemen; gij zult het vermogen der heidenen eten, en in hun heerlijkheid zult gij u roemen.

“Jes.62:2: En de heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en gij zult met een nieuwen naam genoemd worden, welken des HEEREN mond uitdrukkelijk noemen zal.

Deze mensen (van Ef.3:1-6), en allen die vandaag de dag hun vertrouwen op Christus hebben gesteld als hun Verlosser, hadden hun eigen belofte en erfenis door een speciale bedeling (de bedeling der genade Gods Ef.3:2) van God die niemand, behalve Paulus, tot nu toe wist. Zonder twijfel zinspeelde hij hierop in de passages zoals Rom.16:25 en 1Kor.12:31, maar

eerst nu kon het volledig geopenbaard worden; maar niet eerder dan nadat Israël, als Gods uitverkoren volk, ter zijde was gesteld. Paulus zegt in Rom.11:32:

“Want God heeft hen (Israël) allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.

DE MIDDELMUUR DES AFSCHEIDSELS VERWIJDERD: DE INZETTINGEN

“Ef.2:11-19: 11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt; 12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. 13 Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus. 14 Want Hij is onze vrede, Die deze beiden een gemaakt heeft, en den middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, 15 Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelven tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende; 16 En opdat Hij die beiden met God in een lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende. 17 En komende, heeft Hij door het Evangelie vrede verkondigd u, die verre waart, en dien, die nabij waren. 18 Want door Hem hebben wij beiden den toegang door een Geest tot den Vader. 19 Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods;

Er was een middelmuur des afscheidsels (vers 14) tussen degenen die Paulus “ONS” noemt en deze Efeziërs. Deze muur was: “de wet der geboden in inzettingen bestaande”. Deze nieuwen mens – het éne lichaam door het kruis – is het Lichaam van Christus van Ef. 3:6 en 1Kor.12:27. Het evangelie is nog steeds het evangelie van Christus van Rom.1:16 en 1Kor.15:3-4, maar wat is dan het verschil? Deze Efeziërs waren vervreemd van Israël en uitgesloten om het evangelie te horen zolang Paulus nog steeds naar “eerst de Jood” ging. Toen Israël eenmaal ter zijde was gesteld en de inzettingen verwijderd waren kon het evangelie rechtstreeks aan hen worden gepredikt. Dit wordt verder nog bevestigd in de brief van Paulus aan de Kolossenzen:

“Kol.2:13-14: 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende; 14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende;

In de huidige bedeling ziet de kaart er als volgt uit:

Handelingen gemeente (1)

gemeente na Handelingen (2)

Romeinen

Efeziërs

1 Korinthiërs

Filippenzen

2 Korinthiërs

Kolossenzen

Galaten

1 Timotheüs

1 Thessalonicenzen

2 Timotheüs

2 Thessalonicenzen

Titus

Filemon

De “inzettingen”, die stonden tussen de brieven onder (1) en de brieven onder (2) zijn verwijderd.

“Romeinen t/m 2Thessalonicenzen” vormt nu samen met “Efeziërs t/m Filemon”:
“De nieuwe mens”.
(de gemeenschap der verborgenheid).

DE INZETTINGEN: WAT ZIJN DAT?

De inzettingen waarnaar hier wordt verwezen zijn die praktijken die van kracht waren gedurende de overgang in het boek Handelingen, ze werden in acht genomen ter wille van Israël. Het terzijde stellen van Israël en de komst van de bedeling der genade schakelden de noodzaak uit om voort te gaan met deze praktijken. Door het elimineren van de inzettingen konden de “Handelingen” gemeenten (dus degenen die het evangelie van Christus hadden gehoord en geloofd gedurende de bediening van Paulus in de Handelingen periode) in gemeenschap komen met de gemeenten, van na de Handelingen periode, die hetzelfde gehoord en geloofd hebben, Ef.1:13:

“In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

BESNIJDENIS

Het lichamenlijk besnijden van allen van het mannelijk geslacht is vervangen door “de besnijdenis die zonder handen geschied” voor alle (mannen en vrouwen) gelovigen.

Wat er in feite is gezegd in deze twee gedeelten van de schrift is eenvoudig: Alle inzettingen, voor de gemeente, zijn hierna afgeschaft. Om het even welke rituelen/praktijken er tevoren verordend waren, ze hoefden niet langer, door Jood of Heiden, gepraktiseerd te worden door de “nieuwe mens”. Wat waren deze inzettingen? Twee er van worden gevonden in Kolossenzen hoofdstuk 2:

“Kol.2:10-14: 10 En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; 11 In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus; 12 Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft. 13 En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;14 Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelfde aan het kruis genageld hebbende;

Wie zijn de “GIJ?”. Het zijn deze Kolossenzen. Het zijn de Efeziërs. En als we gered zijn, dan zijn u en ik het ook. Het is waar dat degenen in andere bedelingen ontvangers waren van genade*, maar nooit los van werken. Hier is dat compleet geëlimineerd.

*Het woord “genade” wordt vele honderden keren in de Bijbel genoemd – meer in het Oude Testament dan in het Nieuwe Testament. Er staat in Gen.6:8:

“*Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN*”.

De genade van God (genegenheid) werd aan gelovigen, door de gehele Bijbel, toegemeten, maar het was niet eenzelfde soort genade die we vinden in “*de bedeling der genade*”. Het nu volgende is een voorbeeld van het verschil:

Twee mensen zijn een bank € 10.000 schuldig. Het bedrag is verschuldigd en geen van beiden heeft dat geld om het terug te betalen. De één is een vriend van de bankier; de ander is dat niet.

De vriend vertelt zijn benarde toestand aan de bankier, en de bankier zegt: ”omdat je mijn vriend bent en in het verleden goed voor mij bent geweest (mij hebt gezegend), verleen ik je enige genade door toe te staan dat je rente betaald over het bedrag, en het bedrag in een ander jaar terug te betalen.

De vreemde komt binnen en de bankier haalt een notitie uit zijn bureau en stempelt het als zijnde “betaald” en geeft het aan de vreemde en vertelt hem dat er iemand is gekomen en alles voor hem heeft betaald.

Ontvingen deze beide mensen genade? Ja. Ontvingen ze beide dezelfde genade? NEE! De eerste, de vriend, is een type van genade dat Israël, en hen die hen zegenden, hebben ontvangen. De laatste, de vreemde, is wat u en mij wordt aangeboden in de bedeling der genade. Aan welke geeft u de voorkeur?

In vers 10 staat “*En gij zijt in Hem “(Christus) volmaakt*”. Als we volmaakt in Christus zijn, hoe en wanneer gebeurde dat? Het gebeurde door twee geestelijke gebeurtenissen: Besneden door de Heilige Geest (vers 11) en gedoopt door de Heilige Geest (1 Kor.12:13). Deze worden op ons toegepast op het moment dat we Christus aannemen; het moment dat we ons vertrouwen in Hem stellen voor wat Hij deed op het kruis voor onze redding (behoudenis).

Christenen hebben geen probleem met de eliminatie van de lichamelijke besnijdenis als een vereiste voor het invoegen in de gemeenschap, maar ze willen – bijna zonder uitzondering – de waterdoop houden als een voorschrift voor de gemeente. Er is nauwelijks een Christelijke denominatie – Katholiek, Protestants of onafhankelijk - te vinden die niet de waterdoop als inzetting/ritueel praktiseert in de één of andere vorm. Sommigen beweren dat het nodig is om gered te worden, anderen zeggen dat het gewoon een handeling uit gehoorzaamheid is, weer anderen zeggen dat het een getuigenis, van iemand zijn redding, voor de wereld is (“een uitwendig teken van een inwendige verandering”). Eén reden, voor het praktiseren er van, die ik vaak heb horen herhalen is: “Ik volg de Heere (Jezus) in de doop voor de gelovige”. Hoe uw geloof in dezen ook is – of u nu wel of niet bent gedoopt – ik verzoek u om het nu volgende ernstig te overwegen.

DE WATERDOOP

Lichamelijke doop in/met water vervangen door de doop van de Heilige Geest

Waarom werd Jezus Christus met water gedoopt? Volgens de schrift had Hij geen zonden gedaan, 2Kor.5:19-21:

“19 Want God was in Christus de wereld met Zichzelven verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd. 20 Zo zijn wij dan gezanten van Christus wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus wege: laat u met God verzoenen. 21 Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

Waarom was het dan nodig dat Hij deze rituele wassing moest ondergaan? Twee redenen:

- 1)-Om de wet te vervullen. En:
- 2)-Om geopenbaard te worden aan Israël.

In Matth.15:24 zegt Hij:

“Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israëls.

Bovendien, toen Johannes de Doper naar Hem informeerde, in Matth.3:15, waarom Hij gedoopt moest worden zei Jezus: *“aldus betaamt ons alle gerechtigheid te vervullen”*. Hoofdstuk 5 legt uit wat het vervullen van alle gerechtigheid betekent:

“Matth.5:17-18: 17 Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen. 18 Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied.

Hij kwam om de wet te vervullen, en de enige manier om dat te doen was om de werken van de wet te doen. Hoofdstuk 8 en 9 van de brief aan de Hebreëen zeggen dat Jezus Christus, onder het Nieuwe Verbond, de Hogepriester van Israël zal worden.

“Hebr.9:11-12: Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakt tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, 12 Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.

In Hebr.10:12 staat dat Hij eveneens het slachtoffer is:

“Maar Deze, een slachtoffer voor de zonden geofferd hebbende, is in eeuwigheid gezeten aan de rechter hand Gods;

1)- Wat zegt de wet betreffende:

De hogepriester? In Leviticus 16:4 (het derde boek van de wet) staat dat Aäron, de hogepriester, voordat hij het offer voor de zonde bracht voor de kinderen Israëls: *“hij zal zijn vlees met water baden”*. En in Exodes 29:4 staat: *“Alsdan zult gij Aaron en zijn zonen doen naderen aan de deur van de tent der samenkomst; en gij zult hen met water wassen.*

2)- Wat zegt de wet betreffende het offer?

“Ex.29:16-17: En gij zult den ram slachten, en gij zult zijn bloed nemen, en rondom op het altaar sprengen. 17 En den ram zult gij in zijn delen delen; en gij zult zijn ingewand en zijn schenkelen wassen, en op zijn delen, en op zijn hoofd leggen.

Dit zijn slechts enige van de vele Oud Testamentische passages met betrekking tot het wassen. Het wassen was dus een integraal deel aangaande het offeren van het offer voor de zonden onder het Oude Verbond (de wet van Mozes); niet alleen voor de hogepriester maar voor alle priesters die in dienst van God waren. Het was inderdaad van vitaal belang voor de vervulling der wet. Dit verklaart niet alleen waarom Jezus werd gedoopt (gewassen) maar ook waarom Johannes al die andere Joden doopte: Dit is duidelijk de vervulling van Exodes 19:6 waar staat geschreven:

“En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn.....”

Let er eveneens op dat, in Ex.29:17, het offer zelf ook moest worden gewassen. En wie was het offer onder het Nieuwe Verbond? Jezus Christus!

De tweede reden waarom Jezus werd gedoopt wordt gevonden in Joh.1:29-31:

“29 Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zeide: Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt! 30 Deze is het, van Welken ik gezegd heb: Na mij komt een Man, Die voor mij geworden is, want Hij was eer dan ik. 31 En ik kende Hem niet; maar opdat Hij aan Israël zou geopenbaard worden, daarom ben ik gekomen, dopende met het water.

Opdat Hij aan Israël geopenbaard (het afleggen van een openbare verklaring) zou worden wie Hij was – de gezalfde van God (de Christus), hun Messias – Hij moest de wet houden, en de eerste opdracht was dat Hij gedoopt moest worden.

Deze lichamelijke doop (wassing, welke is voor, aan, en aangaande het volk Israël, niet voor het Lichaam van Christus) wordt duidelijk gekwalificeerd als een verordening onder de wet, en is daarom door Paulus geëlimineerd in Efeziërs 2.

De “één” doop van Efeziërs 4: De doop door de Heilige Geest

Het wordt vaak betoogd dat Paulus was gedoopt en dat hij ook anderen doopte (zie 1Kor.1:12-16), en dat is waar, echter deed hij dat zolang hij “eerst naar de Jood” ging. Hij zei:

“1Kor.9:20: En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.

Met de komst van de bedeling der Genade zou deze praktijk niet langer van kracht zijn. Maar verwees Paulus, vele keren in zijn brieven, dan niet naar de doop, zelfs in de brief aan de Efeziërs en in de brief aan de Kolossenzen? Als dit geen waterdoop is, wat is het dan wel? Laten we dat onderzoeken. In zijn leer van de “zevenvoudige eenheid van de Geest”, in Efeziërs hoofdstuk 4, stelt Paulus vast dat er nu slechts één doop is:

“Ef.4:4-6: 4 Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; 5 Eén Heere, één geloof, één doop, 6 Een God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen.

In 1Korinthiërs 12 identificeert deze doop als een geestelijke doop:

“1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt.

Romeinen 6 legt dat verder uit:

“Rom.6:3-4: 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

Dit is het geestelijk equivalent van de doop waarvan de Heer zei dat Hij moest ondergaan in Lukas 12:

“Lukas 12:50: Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!

Als Johannes Hem alreeds met water heeft gedoopt*, dan kan het die doop niet zijn. Wat was het dan wel? De doop van het kruis, dat wil zeggen, zijn dood aan het kruis. Dat is het hoe het éne Lichaam (van Christus) nu wordt gevormd: door het kruis.**

* Er is geen enkele duidelijke indicatie dat Johannes de Heer Jezus (of iemand van de anderen die hij doopte) onderdompelde in de Jordaan. Het is mogelijk dat hij water over Hem heeft uitgegoten. De traditie zegt echter dat de hogepriester, in het Oude Testament, zichzelf geheel onderdompelde in het wasbekken alvorens hij het Heilige der Heiligen binnen ging op de verzoendag; en dat is vermoedelijk de reden dat vele denominaties hun aanhangers geheel onderdompelen.

***Ef.2:16: En opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.*

Onze doop is een geestelijke doop in Zijn dood (de leer van de identificatie); opdat we opgewekt zullen worden *“in nieuwhed des levens”*. Paulus spreekt over hetzelfde in Galaten 2:

“Gal.2:20-21: 20 Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft. 21 Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.

Paulus leefde toen hij dit schreef en dus moest hij wel spreken van een geestelijke kruisiging. *“hetgeen ik nu in het vlees leef”* is het geestelijk leven in Christus, dat alleen God kan zien:

“Kol.3:3: Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

Zou het niet de genade van God teniet doen als iemand, die toegevoegd is door God de Heilige Geest aan het Lichaam van Christus, zich omdraait en zichzelf overgeeft aan een door mensen gemaakt instituut tot een vleeselijke inzet die meer dan 1965 jaar geleden is weggedaan? Waarom gaat de Christenheid dan door om deze praktijk op te leggen aan aanstaande leden? Natuurlijk zijn er velen die geloven dat de waterdoop een vereiste is voor

het inlijven in de gemeente. Maar ik denk dat er op zijn minst drie redenen zijn betreffende het praktiseren van de waterdoop:

1)-Om te roemen in uw vlees:

*“Gal.6:12-13: 12 Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden. 13 Want ook zijzelfen, die besneden worden, houden de wet niet; maar zij willen, dat gij besneden wordt, opdat zij in uw vlees roemen zouden.****

***Religies die de waterdoop praktiseren beweren vaak dat de waterdoop in de plaats is gekomen voor de besnijdenis onder de wet. Dat is, volgens de Schrift, geen wassing want beide praktijken zijn ingesteld onder de wet.

2)-Om u tot één van hen te rekenen:

“1Tim.6:5:..... menende, dat de godzaligheid een gewin zij.....”.

3)-Om de van overlang gevestigde “gemeentelijke” tradities te volgen:

“Kol.2:8: Ziet toe, dat niemand u als een roofvervoere door de filosofie, en ijdele verleiding, naar de overlevering der mensen, naar de eerste beginselen der wereld, en niet naar Christus;

Wat zijn de gevolgen van deze vleselijke praktijk? Het doet afbreuk aan de genade van God, met tot gevolg dat veel mensen er hun vertrouwen in stellen voor hun redding in plaats van alleen in Christus en zijn verzoenend werk voor hun zonden aan het kruis. Vele malen, als ik mensen vroeg naar hun redding, en informeerde wanneer ze gered waren, was hun reactie: “toen ik werd gedoopt”.

DE COMMUNIE TAFEL

Ook bekend als “de tafel van de Heer”, de “heilige eucharistie”, “heilige communie”, “de maaltijd des Heeren”, etc., Deze inzetting, zo wordt beweerd, werd door Jezus Christus in de gemeente ingesteld vóór zijn dood aan het kruis. Er zijn drie beschouwingen in de evangeliën:

“Matth.26:19-28:

19 En de discipelen deden, gelijk Jezus hun bevolen had, en bereidden het pascha.

20 En als het avond geworden was, zat Hij aan met de twaalven.

21 En toen zij aten, zeide Hij: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u Mij zal verraden.

22 En zij, zeer bedroefd geworden zijnde, begon een iegelijk van hen tot Hem te zeggen: Ben ik het, Heere?

23 En Hij, antwoordende, zeide: Die de hand met Mij in den schotel indoopt, die zal Mij verraden.

24 De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door welken de Zoon des mensen verraden wordt; het ware hem goed, zo die mens niet geboren was geweest.

25 En Judas, die Hem verried, antwoordde en zeide: Ben ik het, Rabbi? Hij zeide tot hem: Gij hebt het gezegd.

- 26 En als zij aten, nam Jezus het brood, en gezegend hebbende, brak Hij het, en gaf het den discipelen, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam.
- 27 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien, zeggende: Drinkt allen daaruit;
- 28 Want dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden”.

“Markus 14:16-25:

- 16 En Zijn discipelen gingen uit, en kwamen in de stad, en vonden het, gelijk Hij hun gezegd had, en bereidden het pascha.
- 17 En als het avond geworden was, kwam Hij met de twaalven.
- 18 En als zij aanzaten en aten, zeide Jezus: Voorwaar, Ik zeg u, dat een van u, die met Mij eet, Mij zal verraden.
- 19 En zij begonnen bedroefd te worden, en de een na de ander tot Hem te zeggen: Ben ik het? En een ander: Ben ik het?
- 20 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Het is een uit de twaalven, die met Mij in de schotel indoopt.
- 21 De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee dien mens, door welken de Zoon des mensen verraden wordt! Het ware hem goed, zo die mens niet geboren ware geweest.
- 22 En als zij aten, nam Jezus brood, en als Hij gezegend had, brak Hij het, en gaf het hun, en zeide: Neemt, eet, dat is Mijn lichaam.
- 23 En Hij nam den drinkbeker, en gedankt hebbende, gaf hun dien; en zij dronken allen uit denzelven.
- 24 En Hij zeide tot hen: Dat is Mijn bloed, het bloed des Nieuwen Testaments, hetwelk voor velen vergoten wordt.
- 25 Voorwaar, Ik zeg u, dat Ik niet meer zal drinken van de vrucht des wijnstoks, tot op dien dag, wanneer Ik dezelve nieuw zal drinken in het Koninkrijk Gods.

“Lukas 22:15-20:

- 15 En Hij zeide tot hen: Ik heb grotelijks begeerd, dit pascha met u te eten, eer dat Ik lijde;
- 16 Want Ik zeg u, dat Ik niet meer daarvan eten zal, totdat het vervuld zal zijn in het Koninkrijk Gods.
- 17 En als Hij een drinkbeker genomen had, en gedankt had, zeide Hij: Neemt dezen, en deelt hem onder ulieden.
- 18 Want Ik zeg u, dat Ik niet drinken zal van de vrucht des wijnstoks, totdat het Koninkrijk Gods zal gekomen zijn.
- 19 En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam, hetwelk voor u gegeven wordt; doet dat tot Mijn gedachtenis.
- 20 Desgelijks ook den drinkbeker na het avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.

Merk op dat in al deze drie beschouwingen deze: “vieringen”, zoals moderne aanhangers het noemen, hier worden geïdentificeerd met het Pascha (maaltijd). Het Pascha was een feest ter gedachtenis aan het gedode Pascha lam, en het is door God aan Mozes gegeven (zie Exodus 12:11-14) tot een eeuwige inzetting. Een eeuwige inzetting, voor wie? Voor Israël! Het enige verschil, tussen wat hier gebeurde en wat er gebeurde tussen Jezus en de twaalven, is dat het laatste het Nieuwe Testamentische equivalent is van het eerste met de Heer zelf als het Offerlam*, de Oud Testamentische uitvoering is een schaduw van de Nieuw Testamentische uitvoering.

*Deze viering, tussen de Heer en de twaalven, gebeurde niet op de dag van het Pascha maar op de avond daarvoor omdat de Heer is gekruisigd op de dag van het Pascha.

Nogmaals, het punt is hier dat het is “tot”, “voor” en “over” het volk Israël, het gaat hier niet over het Lichaam van Christus. Omdat de leden van het Lichaam van Christus deze viering onderhielden gedurende de overgang in het boek Handelingen (1Kor.11:20-34) betekent niet dat het is overgegaan naar de bedeling der genade. Eigenlijk blijkt het dat Paulus, in zijn eerste brief aan de Korinthiërs, hen te verwijten om het in de samenkomst te doen+.

+ “*1Kor.11:20-22:*

20 Als gij dan bijeen samenkomt, dat is niet des Heeren avondmaal eten.

21 Want in het eten neemt een iegelijk te voren zijn eigen avondmaal; en deze is hongerig, en de andere is dronken.

22 Hebt gij dan geen huizen, om er te eten en te drinken? Of veracht gij de Gemeente Gods, en beschaamt gij degenen, die niet hebben? Wat zal ik u zeggen? Zal ik u prijzen? In dezen prijs ik u niet.

Het was een inzetting die aan het Nieuw Testamentische Israël is gegeven, en het praktiseren er van door de Korinthiërs was om dezelfde reden dat de waterdoop ook nog werd gepraktiseerd omwille van Israël++. Omdat Israël niet in beeld is in de bedeling der genade (Ef.3:2) is er niet de noodzaak om het te blijven doen.

++ *1Kor.9:20: En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; degenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.*

Als God het had bedoeld als een inzetting/praktijk in de bedeling der genade, zou Hij ons dan geen specifieke instructies, via Paulus, hebben gegeven aangaande het “hoe”, “wanneer”, “waar”, “met wie” en “door wie” het moest worden uitgevoerd? Ik ben niet in staat geweest om zulke instructies te vinden in de dertien brieven van Paulus. In feite kan ik de maaltijd des Heeren nergens anders vinden dan alleen in de eerder genoemde verwijzing in 1 Korinthe. Dit verklaart ook de ongelofelijke hoeveelheid varianten en de oprechte verwarring (1Kor.14:33+++)⁺⁺⁺ betreffende het praktiseren van deze Joodse inzetting door Christenen.

+++ *1Kor.14:33: Want God is geen God van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen.*

TEKENEN EN WONDEREN

Hoewel ik tot dusver de beëindiging heb geconstateerd van tekenen en wonderen, is verder onderzoek gerechtvaardigd vanwege de bekendheid en populariteit en de toepassing er van in gemeenten van vandaag de dag.

In iedere discussie over iets dat God doet in de Bijbel moeten we altijd terugvallen op ons standaard principe van: Wanneer gebeurden deze dingen (tekenen en wonderen), waar werden ze gedaan, door wie werden ze gedaan, en met welk doel werden ze gedaan. Ze werden vertoond gedurende de 33 jaar van overgangperiode, in het boek Handelingen, door de

apostelen en door hen die ware gelovigen waren (Mark.16:17-18)++++omdat, volgens 1Kor.1:22 de Jood een teken begeerde (ten einde te geloven). Met andere woorden, dit gebeurde vanwege Israël.

++++”Mark.16:17-18: 17 En degenen, die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen zullen zij spreken, 18 Slangen zullen zij opnemen; en al is het, dat zij iets dodelijks zullen drinken, dat zal hun niet schaden; op kranken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden.

Degenen die beweren dat deze gaven vandaag de dag moeten worden uitgevoerd bieden als bewijs uit de Schrift aan dat Paulus het ook deed en ze zelfs bevorderde in de Heiden gemeenten die hij stichtte en die hij diende. In 1Kor.12:28 noemt Paulus de gaven inclusief de tekenen, en dan, in vers 31, nadat hij heeft gezegd: “Doch ijvert naar de beste gaven”, zegt hij vervolgens: “en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is”. Die uitnemender weg wordt geopenbaard in hoofdstuk 13, en is zonder deze gaven en tekenen (vers 8)*

*”1Kor.13:8: De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen te niet gedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal te niet gedaan worden.

Ze zullen vervangen worden door GELOOF, HOOP en LIEFDE (vers 13), “als het volmaakte zal gekomen zijn” (vers 10)**.

**“1Kor.13:10: 10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

Dat wat “volmaakt is” was op dat moment nog niet gekomen omdat Paulus dat hier niet openbaarde. Wat is het volmaakte, en is het al gekomen? Kolossenzen hoofdstuk 1 geeft ons het antwoord:

“Kol.1:24-25: Die mij nu verblijd in mijn (Paulus) lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods;

Vers 25 geeft aan wat er is vervuld: “het Woord Gods”. Aan Paulus is dus een bedeling gegeven, die tot dusver geïdentificeerd werd als “de bedeling der genade Gods”, namelijk “de verborgenheid” – en voor die bedeling vervulde hij de openbaring van God. Met andere woorden: Paulus zegt dat hem gegeven zijn de voltooide en volmaakte en laatste openbaringen/instructies van de almachtige God voor de huidige bedeling, voor het opbouwen van het Lichaam van Christus (Ef.4:12)+.

+”Ef.4:12: Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

Daarom zijn de tekenen en wonderen opgehouden bij de openbaring van de verborgenheid in de brief aan de Efeziërs en de Kolossenzen. In de zeven brieven die Paulus heeft geschreven na de Handelingen periode lezen we nergens meer over wonderen. “Tongen” (talen) worden niet één keer genoemd en ook lezen we niets over genezing door het opleggen van handen. In 2Tim.4:20 zegt Paulus: “Trofimous heb ik te Milete krank gelaten”. En in 1Tim.5:23 zegt hij tegen Timotheüs: “gebruik een weinig wijn, om uw maag en uw menigvuldige zwakheden”.++

++Vergelijk dit met Jacobus 5:14 waar u een andere opdracht vindt voor een andere bedeling:

“Is iemand krank onder u? Dat hij tot zich roepe de ouderlingen der Gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in den Naam des Heeren”.

Is dit dezelfde man die in Handelingen 13+++ een man met blindheid sloeg en iedereen genas die tot hem kwam in Handelingen 19 en 28?++++.

+++”*Hand.13:11: En nu zie, de hand des Heeren is tegen u, en gij zult blind zijn, en de zon niet zien voor een tijd. En van stonde aan viel op hem donkerheid en duisternis: en rondom gaande, zocht hij, die hem met de hand mochten leiden.*

++++”*Hand.19:12: Alzo dat ook van zijn lijf op de kranken gedragen werden de zweetdoeken of gordeldoeken, en dat de ziekten van hen weken, en de boze geesten van hen uitvoeren.*

++++”*Hand.28:8-9: 8 En het geschiedde, dat de vader van Publius, met koorts en den roden loop bevangen zijnde, te bed lag; tot denwelken Paulus inging, en als hij gebeden had, legde hij de handen op hem, en maakte hem gezond. 9 Als dit dan geschied was, kwamen ook tot hem de anderen, die krankheden hadden in het eiland, en werden genezen.*

Waarom zou iemand die deze goddelijke kracht heeft om te genezen zijn broeder in Christus ziek achter laten? Omdat hij (Paulus) deze kracht niet meer bezat. Waarom niet? Omdat Israëel, die tekenen en wonderen nodig had om te geloven, terzijde was gesteld* en Paulus had zijn dienst beëindigd door het openbaren van het plan voor de bedeling der genade waarin wij nu leven.

**Rom.11:13-15: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk; 14 Of ik enigszins mijn vlees tot jaloesheid verwekken, en enigen uit hen behouden mocht. 15 Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden? (zie ook Hand.28:25-31).*

Indien God (volgens de Schrift) niet de gave van tekenen geeft voor de huidige bedeling hoe verklaren we dan dat het kennelijk algemeen voorkomt in Pinkster gemeenten en zelfs in confessionele systemen? Paulus geeft ons daarop het antwoord in 2 Thessalonicenzen:

“2Thess.2:7-10: 7 Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden. 8 En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst; 9 Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; 10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.

De verborgenheid der ongerechtigheid werkte toen alreeds naar de werking des Satans, “in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen”, en dat gaat vandaag de dag nog steeds door. Het doel van Satan is altijd om de waarheid van het evangelie te vervangen door religieuze activiteiten.

DE SPIJSWETTEN

Alle inzettingen betreffende wat we wel en niet mogen eten, zoals aangegeven voor de volgelingen van Paulus in Handelingen 15, zijn in de bedeling der genade afgeschaft.

HET HOUDEN VAN DE HEILIGE DAGEN VAN ISRAËL

Terwijl het, gedurende de Handelingen periode de gewoonte was van Paulus om in iedere stad op de Sabbat naar de synagoge te gaan, eindigde deze gewoonte, samen met alle andere vereiste dagen die moesten worden nageleefd, met de komst van de bedeling der genade Gods (Ef.3:2).

Terwijl het evangelie van Christus nog steeds “*de kracht van God is ter behoudenis*”, bracht de openbaring van de bedeling der genade Gods een einde aan alle verbindingen met Israël en de inzettingen van Israël onder de wet. Deze dingen, samen met de belofte van het land en de Goddelijke regering zullen opnieuw ingesteld worden in het toekomstige koninkrijk, hetwelks dan hun (Israël) exclusief bezit is. Maar NIET nu.

HET LICHAAM VAN CHRISTUS: TOT KENNIS DER WAARHEID KOMEN

Alhoewel de bedeling der genade niet eerder kon beginnen dan na de overgangstijd in het boek Handelingen en de bediening aan Israël was beëindigd, moest het Lichaam van Christus daarvóór reeds beginnen. Ik zeg dit vanwege hetgeen er staat geschreven in 1Tim.1:

“1Tim.1:15-16: 15 Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben. 16 Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Paulus kan hier over niets anders spreken dan over zijn eigen behoudenis welke plaats vond in Handelingen 9. Het sleutelwoord is hier “voornaamste”, dat komt van het Griekse woord “protos” hetgeen volgens Strong’s woordenboek betekent: “Eerste naar de tijd, plaats en volgorde.

Waarover hij spreekt als hij zegt: “...*daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven?*

Waren er dan vóór Paulus geen zondaren in de wereld? Zei hij niet in Rom.3:23: “*Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods?* Zou dit dan ook niet van toepassing zijn op Petrus, Jacobus en Johannes en hun volgelingen? Waren zij er niet vóór Paulus? Deze schijnbare tegenstelling kan worden uitgelegd door het toepassen van het principe van het “recht snijden” en de Schrift toe te staan om ons te onderrichten. Laten we terug gaan naar 1Tim.1:13 om iets over Paulus te ontdekken dat hem onderscheidt van de 12 discipelen.

“1Tim.1:13: Die te voren een gods lasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, dewijl ik het ontwetende gedaan heb in mijn ongelovigheid.

Wat heeft de Heer, in zijn driejarige bediening, gezegd over godslasteraars?

“Matth.12:31: Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden.

Wat is lasteren tegen de Heilige Geest? Dat vertelt Hij ons in het volgende vers;

“Matth.12:32: En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige.

Het tegenspreken van de Heilige Geest is, volgens deze passage, godslastering, en dat kan niet vergeven worden, noch in deze eeuw (wereld), noch in de toekomstige. “Eeuw (wereld) is vertaald van het Griekse woord “aion”, wat “eeuw” betekent en verwijst naar die speciale tijd en een toekomstige tijd. Wanneer sprak Paulus tegen de Heilige Geest? Toen hij de discipelen tegensprak tussen Handelingen 2 en 9, en toen hij instemde met de dood van Stefanus, “*een man vol des geloofs en des Heiligen Geestes* (Hand.6:5). Werd de kracht van de Heilige Geest niet gemanifesteerd in deze koninkrijks heiligen te Jeruzalem? Jazeker!

Zodoende kon Paulus niet in aanmerking komen voor vergeving in dat stelsel, hoe kon het dan dat hij de barmhartigheid van God verkreeg? Op dezelfde manier waarop wij het verkrijgen: “uit genade”. God openbaarde een speciale weg om hem in te voegen in Zijn familie, om hem, en ons, te plaatsen in een speciale entiteit dat hij noemde: “Lichaam van Christus”. Als Paulus, zoals hij beweerde, de eerste was dan is het Lichaam van Christus met hem begonnen in Handelingen 9. Iedereen daarna, die het evangelie van Christus hoorde en geloofde werd gered in dit “Lichaam”.

Sommigen zullen vermoedelijk zeggen: “Is het geen tegenstelling om het Lichaam van Christus te laten beginnen in Handelingen 9 en “de bedeling der genade Gods” (Ef.3:2) na Handelingen 28? Nee, het gaat niet over dezelfde dingen. De bedeling der genade heeft te maken met het afschaffen van de inzettingen. Het evangelie dat Paulus redde, en degenen die het hoorden en geloofden gedurende de Handelingen periode, is hetzelfde evangelie dat u en mij red en de Efeziërs en de Kolossenzen. Beide, de gelovigen uit de Handelingen periode en de heiligen daarna werden alle gered in hetzelfde Lichaam, maar de inzettingen moesten worden verwijderd zodat ze samen konden komen in één gemeenschap, namelijk, “een nieuwen mens”, Ef.2:15; 3:9:

“Ef.2:15: Heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees te niet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande; opdat Hij die twee in Zichzelf tot een nieuwen mens zou scheppen, vrede makende;

“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

Als iets in de kerkelijke gemeenschappen de verwarring en de verdeeldheid, betreffende het praktiseren van de inzettingen, zou kunnen wegnemen dan zou het moeten gaan over wat de beloften en de erfenis is van het Lichaam van Christus. Omdat de meeste religieuze instellingen het Nieuw Testamentische Israël identificeren met het Lichaam van Christus hebben ze hun volgelingen in een staat van verwarring gebracht over deze kwesties, ze eisen

dingen op die hun niet toebehoren. Laten we, om dit helder te krijgen, de belangrijkste principes en beloften onderzoeken die verbonden zijn met de bedeling der genade.

DE VERBORGENHEID VAN HET EVANGELIE: BEHOUDENIS UIT GENADE DOOR HET GELOOF.

De eeuwige bestemming en beloften van God aan de gemeente, het Lichaam van Christus, begint met behoudenis (of: “redding”). Noah Webster zegt dat het is: “de handeling van redden; bewaring voor verderf, gevaar of een grote ramp”. Het woord stamt af van het Griekse woord “Soteria” dat betekent: “bewaren, bevrijden of redden”.

Wat moet iemand in de bedeling der genade doen om gered te worden? Hetzelfde als dat de gevangenis bewaarder te Filippi deed: Geloven, Wat geloven? Het evangelie van Christus:

“1Kor.15:3-4: 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Waarom het evangelie van Christus? Waarom niet het evangelie van het koninkrijk dat Christus zelf predikte?

1)-Omdat het evangelie van het koninkrijk speciaal aan Israël is gegeven; en het Lichaam van Christus is geen Israël en ook geen type van Israël.

2)-Omdat Paulus in Rom.1:16 heeft gezegd dat: “...*het* (het evangelie van Christus) *is een kracht Gods tot zaligheid.....*” en volgens Galaten 2:7-8 was het een ander evangelie dan Petrus en de elven predikten. Het is het evangelie dat Paulus – die ons voorbeeld is (1Tim.1:16) – predikte onder de Heidenen.

Religie voegt in het algemeen dingen bij dit eenvoudig evangelie, zoals: bekering, dopen, onderhouden van de geboden, het belijden van zonden, heilige dagen onderhouden, etc., al deze dingen maakten deel uit van het programma van het koninkrijk. Maar dezen horen er nu niet bij omdat ze allen een vorm zijn van religieuze “werken” die door het evangelie van Paulus worden buitengesloten:

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

“Ef.2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; 9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

Dit (1Kor.15:3-4) is het evangelie voor de huidige bedeling – en alle andere uitsluit – maar hoe kan ik dan weten dat ik het echt heb geloofd en het nu bezit?”. Er is een voorwaarde om

te worden gered: iemand moet met God instemmen (vanuit de Schrift) over wat hij of zij is, er moet namelijk een geldige reden zijn om te geloven. Romeinen omschrijft dat:

“Rom.3:10-12 en 23:10 Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één; 11 Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt. 12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe.

23:10 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

Allen hebben gezondigd. Niemand kan in verbinding met God komen in zijn/haar natuurlijke menselijke toestand, zelfs niet de allerbeste persoon die u ooit heeft gekend. Dat komt vanwege die “ene man”, Adam, die verantwoordelijk is voor het veroorzaken van zonde in de wereld, Rom.5:12-14:

“12 Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben. 13 Want tot de wet was de zonde in de wereld; maar de zonde wordt niet toegerekend, als er geen wet is. 14 Maar de dood heeft geheerst van Adam tot Mozes toe, ook over degenen, die niet gezondigd hadden in de gelijkheid der overtreding van Adam, welke een voorbeeld is Desgenen, Die komen zou.

C.R. Stam heeft hierover gezegd:

“Er is één waarheid die gemakkelijk voor ons te vatten zou moeten zijn, namelijk onze verbondenheid, als mensen, met Adam. Als mens ben ik evenveel deel van Adam als dat mijn vinger deel is van mijn lichaam. Ik ben een nakomeling van Adam. Ik ben van hem gekomen. Ik was in hem. Toen hij zondigde, zondigde ik. Toen hij is gevallen ben ik gevallen...ik ben niet recentelijk schuldig geworden. Ik zondigde in Adam. Ik ben een deel van Adam....mijn zondige natuur is geen toevalligheid, iets dat recentelijk is begonnen – het is de natuur van Adam.

Opmerking: We zijn geen zondaars omdat we zondigen, maar we zondigen omdat we zondaars zijn.

Dit feit wordt bevestigd door de waarheid van Psalm 39:6:

“Zie, Gij hebt mijn dagen een handbreed gesteld, en mijn leeftijd is als niets voor U; immers is een ieder mens, hoe vast hij staat, enkel ijdelheid.

Het woord ijdelheid dat hier wordt gebruikt betekent “nietswaardig”. Vanuit het perspectief van God zijn alle mensen, zelfs de allerbeste, nietswaardig in hun natuurlijke toestand. Paulus heeft gezegd: *“Want er is geen aanneming des persoons bij God”* (Rom.2:11). God is niet onder de indruk van de “goedheid” van mensen of van wat mensen zeggen over andere mensen. Hij ziet ons aan zoals we werkelijk zijn: *“Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?”* (Jer.17:9). Deze waarheid is het moeilijkst te accepteren omdat er een algemene (verkeerde) opvatting heerst dat alleen sociaal onaangepaste mensen redding nodig hebben. Niets kan verder van de waarheid afstaan. ALLEN hebben gezondigd, en ALLEN hebben redding nodig.

Als we met God overeenstemmen betreffende onze natuurlijke “toestand” als zondaars dan zijn we kandidaten geworden om gered te worden. Op dat punt aangekomen zijnde kunnen we waarlijk de vergeving van zonden accepteren en redding ontvangen als een gift zonder

verdere voorwaarden. Anders hebben we *“tevergeefs geloofd”* (1Kor.15:2), en eindigen we als een pion van één of andere religie die ons steeds maar weer tot de trog van vergeving laat komen. We zijn God iets verschuldigd dat niet betaald kan worden door religieuze “werken”, of verwantschap. Daarom hebben we iemand nodig om die schuld voor ons te betalen. Die iemand is Jezus Christus:

“2Kor.5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

“1Tim.2:6: Die Zichzelven gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;

Rom.5:6-10: 6 Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven. 7 Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige sterven; want voor den goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven. 8 Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren. 9 Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn. 10 Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.

Behouden worden, waarvan? Volgens het bovenstaande van de toorn van God. De meeste religies van vandaag de dag vermijden de negatieve aspecten van de leer der behoudenis, evenals de leer van een letterlijke hel, ze geven er de voorkeur aan om de boodschap positief te houden door alleen op de hemel te wijzen. Een groeiend aantal hebben het idee omarmt dat er geen letterlijke hemel of hel bestaat (zeer zeker geen hel), en dat het aannemen en accepteren van God gericht is op vervulling en geluk in alleen dit leven, 1Kor.15:19:

“Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen.

Maar als we geloven dat we beschikken over het woord van God kunnen we het feit niet ontkennen dat de hel in dat woord van God voorkomt. Naar dat woord wordt, in de King James Bible, 58 keer verwezen. Het is afgeleid van het Grieks “Gehenna” hetgeen betekent “een plaats van eeuwige straf”. Van wat we in de Schrift zien, zijn “vuur” en ondragelijke folteringen terugkerende situaties betreffende de plaats die hel wordt genoemd. In het evangelie van Markus, waar de Heer spreekt tot de 12 discipelen, wordt de situatie in de hel aanschouwelijk beschreven:

“Markus 9:45-46: 45 En indien uw voet u ergert, houwt hem af; het is u beter kreupel tot het leven in te gaan, dan de twee voeten hebbende, geworpen te worden in de hel, in het onuitblusselijk vuur; 46 Waar hun worm niet sterft, en het vuur niet uitgeblust wordt.

En in Lukas 16: de geschiedenis van de rijke man die eindigt in de hel:

“Lukas 16:23-26: 23..... En als hij in de hel zijn ogen ophief, zijnde in de pijn, zag hij Abraham van verre, en Lazarus in zijn schoot. 24 En hij riep en zeide: Vader Abraham, ontferm u mijner, en zend Lazarus, dat hij het uiterste zijns vingers in het water dophe, en verkoele mijn tong; want ik lijd smarten in deze vlam. 25 Maar Abraham zeide: Kind, gedenk, dat gij uw goed ontvangen hebt in uw leven, en Lazarus desgelijks het kwade; en nu wordt hij vertroost, en gij lijdt smarten. 26 En boven dit alles, tussen ons en ulieden is een

grote klove gevestigd, zodat degenen, die van hier tot u willen overgaan, niet zouden kunnen, noch ook die daar zijn, van daar tot ons overkomen.

In de passage van Markus 9 wordt algemeen aangenomen dat het woord “worm” een metafoor is voor de menselijke ziel. “Ziel” is afgeleid van het Griekse “psyche” (ziel), wat de combinatie is van onze emoties, gedachten en intellect. De woorden “vuur” en “vlam” kunnen letterlijk worden genomen maar kunnen ook, in figuurlijke zin, worden weergegeven als “begeerte”. De man in de passage van Lukas voelt met grote intensiteit de kwelling waarin hij verkeert en hij verlangt slechts wat water op zijn tong, maar daar is geen mogelijkheid toe. Zelfs het kleinste verlangen kan in de hel niet ingewilligd worden.

De apostel Paulus gebruikt in zijn brieven nimmer het woord hel maar beschrijft een plaats waar de condities overeen komen met bovengenoemde:

“2Thess.1:7-9: 7 En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht; 8 Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn. 9 Dewelken zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte,

Ik geloof dat God ons het volgende probeert duidelijk te maken in deze passage:

- 1)-Er is een letterlijke plaats die hel wordt genoemd.
- 2)-Er gaan mensen naar de hel.
- 3)-Het is een plaats van onvoorstelbare kwelling.
- 4)-Als iemand daar eenmaal is dan is er geen enkele mogelijkheid om daar vandaan te komen of om mildere condities te verkrijgen.

Er is een gedachtegang die zegt dat de hel niet een plaats is maar een “conditie”. Als de conditie een continue kwelling is en de duur er van voor eeuwig, wat is dan het verschil? Als iemand dit weet zou die iemand dan niet willen weten hoe hij gered kan worden teneinde niet te eindigen in zo’n plaats? Als je weet dat je daar niet heen zult gaan is dat dan niet een geweldige zegen? Ja, dat is zo en dit is de overheersende reden waarom mensen redding ontvangen: ze willen niet naar de hel gaan. Maar er is meer dan alleen dit. Als we gered zijn dan zijn we niet alleen gered van iets afgrijselijks als de hel, maar om naar een prachtige plaats te gaan: de hemel. Als de hel een plaats/conditie is van onvoorstelbare kwelling dan is de hemel een onvoorstelbare plaats/conditie van vrede en heerlijkheid.

EEUWIGE BESTEMMING IN DE HEERLIJKHEID

Terwijl de hel de bedelingen overschrijdt doet de hemel dat niet. Niemand in het Oude of Nieuwe Testament verwachtte ooit om “omhoog” te gaan in een soort van hemelse werkelijkheid:

“Gen.17:8: En Ik zal u, en uw zaad na u, het land uwer vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaan, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn.

Mozes zag eveneens uit naar dat zelfde gezegende stukje land:

“Ex.3:17: Daarom heb Ik gezegd: Ik zal ulieden uit de verdrukking van Egypte opvoeren, tot het land der Kanaanieten, en der Hethieten, en der Amorieten, en der Ferezieten, en der Hevieten, en der Jebusieten; tot het land, vloeiende van melk en honig

Job zag vooruit om opgewekt te worden op de aarde:

“Job 19:25-26: 25 Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; 26 En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen;

Zoals is vastgesteld zou het zaad van Abraham Israël worden. Daarom kijkt Israël er naar uit om het beschreven land, in de bovengenoemde passages, te beërven. Zelfs de discipelen van de Heer zagen uit naar het koninkrijk dat gevestigd zou worden op de aarde:

“Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”

In contrast hiermee is de erfenis van de gemeente, het Lichaam van Christus. Onze erfenis is beslist niet op deze aarde:

“Ef.2:4-6: 4 Maar God, Die rijk is in barmhartigheid door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, 5 Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden) 6 En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus;

Blijkens het voorgaande zijn wij (het Lichaam, geestelijk gesproken) reeds gezeten in de hemel. In de eerste brief van Paulus aan Timotheüs spreekt hij over de huidige verblijfplaats van de Heere Jezus Christus:

“1Tim.6:16: Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen

Waar is die plaats die niemand heeft gezien? Efeziërs 4 geeft ons enig zicht daar op:

“Ef.4:10: Die nedergedaald is, is Dezelfde ook, Die opgevaren is verre boven al de hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zou.

“Verre boven al de hemelen.....in een ontoegankelijk licht dat door geen mens (dat is: geen sterfelijk mens) benaderd kan worden”. Dit is de eeuwige bestemming van de gemeente, het Lichaam van Christus. Als u, mijn vriend, uw vertrouwen op Christus als uw Redder heeft gesteld, dan is dit het waar u naartoe gaat.

DE VERBORGENHEID VAN DE VERANDERING

Het enige wat het Lichaam van Christus tegenhoudt op aarde, om het hemelse rijk te bewonen met Christus, zijn deze aardse lichamen waar wij in wonen. 1Kor.15:50 zegt: “dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beërven kunnen”. Er moet iets veranderen om dat hemelse rijk in te kunnen gaan:

“1Kor.15:51-54: 51 Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; 52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden. 53 Want dit verderfelijke moet onverderfelijkheid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. 54 En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkheid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkheid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning.

“2Kor.5:1-4: 1 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. 2 Want ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden. 3 Zo wij ook bekleed en niet naakt zullen gevonden worden. 4 Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde.

“Fil.3:20-21:20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.

DE VERBORGENHEID VAN DE “OPNAME”

In de bovenstaande passage wordt gezegd dat we, in onze lichamen: “.....zuchten, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden”. Uit deze passages weten we dat we een hemels lichaam (woonstede) hebben die in de plaats zal komen van onze aardse lichamen. Wanneer zal dat zijn, en hoe zal dat gebeuren? Dat zal gebeuren als de Heer zelf uit de hemel zal neerdalen:

“1Thess.4:13-18:13 Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben. 14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. 15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; 17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen. 18 Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

Volgens deze passage zullen wij, degenen die in Christus zijn gestorven samen met de gelovigen die dan nog onder de levenden zijn, opgenomen worden om de Heere tegemoet te gaan in de lucht. Als dat gebeurt zullen we onze aardse “tabernakelen” (2Kor.5:4) achterlaten en “aandoen onze woonstede, die uit den hemel is”.....dat onverderfelijk is..... om voor altijd met de Heer te zijn, ver boven alle hemelen...badende in het licht dat niemand heeft gezien.

In de brief van Paulus aan de Efeziërs staat:

“Ef.1:10-14: 10 Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is; 11 In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil; 12 Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben. 13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; 14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

Totdat Hij terug komt, zoals dat omschreven staat in 1Thess.4, de dag der verlossing (Ef.4:30), heeft God een zegel geplaatst op degenen die het evangelie van Christus hebben gehoord en geloofd om hun plaats, met Christus in de hemel, zeker te stellen. Als u er niet zeker van bent dat u ooit op Christus heeft vertrouwd, maak het dan NU zeker. Dit is een individuele aangelegenheid tussen u en God. Religieuze verwantschap, of het zijn van een goed persoon, zal u niet redden. Afstand doen van uw eigen geploeter om God te behagen, alleen op Christus te vertrouwen en wat Hij voor u heeft gedaan op het kruis, zal dat wel doen.

DE BELOFTEN

“2Kor.1:19-22: 19 Want de Zoon van God, Jezus Christus, Die onder u door ons is gepredikt, namelijk door mij, en Silvanus, en Timotheus, was niet ja en neen, maar is geweest ja in Hem. 20 Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons. 21 Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God; 22 Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.

Het eerste wat moet gebeuren is gered worden. Het tweede is het komen tot kennis der waarheid van die redding, 1Tim.2:3-4:

“3 Want dat is goed en aangenaam voor God, onzen Zaligmaker; 4 Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen”.

Deze kennis der waarheid begint met de beloften van God aan de gemeente, het Lichaam van Christus, die in het kort als volgt zijn samengevat:

1)-“.....Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus” (Ef.1:3).

2)-“Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelfen,.....” (Ef.1:5).

3)-“.....door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde (Christus)” (Ef.1:6).

4)-“wij zijn rechtvaardigheid Gods in Hem”. (1Kor.1:30; 2Kor.5:21; Kol.1:12).

- 5)-Beloofd ons verlossing door Zijn bloed (Ef.1:7; 1:14; 4:30; Rom.8:23).
- 6)-Vergeving der misdaden (Ef.1:7; Kol.2:13).
- 7)-Overvloedig jegens ons in alle wijsheid en voorzichtigheid (Ef.1:8 en 17; 3:10 Kol.1:9).
- 8)-Heeft ons bekend gemaakt met de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen (Ef.1:9; Kol.1:9; 4:12).
- 9)-Heeft ons een erfenis gegeven (Ef.1:11; Kol.1:12; 3:24).
- 10)-Heeft ons verzegeld met de Heilige Geest die het onderpand (garantie) is van onze erfenis (Ef.1:13 en 14; 4:30; 2Tim.2:19; Rom.8:14; 2Kor.1:22; 5:5).
- 11)-Heeft ons (geestelijk) levend gemaakt met Christus (Ef.2:5; Kol.2:13).
- 12)-Uit Zijn genade zijn we zalig geworden Ef.2:5 en 8; 2Tim.1:9; Titus 3:5; Rom.6:5; 1Kor.15:2).
- 13)-Heeft ons opgewekt en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus (Ef.2:6).
- 14)-We zijn nabij gekomen door het bloed van Christus (Ef.1:7; 2:13; Kol.1:14 en 20; Rom.3:25).
- 15)-Want door Hem hebben wij beiden den toegang door één Geest tot den Vader. Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen, en huisgenoten Gods; (Ef.2:18 en 19).
- 16)-Heeft ons mede- erfgenamen gemaakt met Christus (Ef.3:6; Rom.8:17; Kol.1:12).
- 17)-Heeft ons getrokken uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde (Kol.1:13; 1Thess.1:10).
- 18)-Heeft voor ons het vervulde woord van God bewaard opdat wij al deze zegeningen zouden weten, zelfs *de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen; Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid* (Kol.1:26 en 27).

U heeft waarschijnlijk in deze lijst de afwezigheid opgemerkt van beloften betreffende aardse dingen. Dat is omdat er, in tegenstelling tot wat de “woord van geloof” predikers tegenwoordig hun gehoor vertellen, geen zijn. Alle beloften aan het Lichaam van Christus zijn hemels. Ons is niet beloofd: “goede gezondheid” – “materiele rijkdom” of aardse zaligheid. Als dat wel zo zou zijn dan heeft de apostel Paulus daar niet van geweten. In 1Korinthiërs 12 staat dat hij de Heer tot drie keer toe vroeg om, hetgeen hij noemde “*een doorn in het vlees*”, die te verwijderen. Wat was het antwoord van de Heer? “*Mijn genade is u genoeg*”. Ik weet dat hij, in zijn brief aan de Filippenzen, heeft gezegd: “*Doch mijn God zal naar Zijn rijkdom vervullen al uw nooddrift, in heerlijkheid, door Christus Jezus.* (Fil.4:19), maar dit kan niet, gezien binnen de context, uitgelegd worden met de betekenis dat Hij u gezond, rijk en gelukkig maakt. In feite zegt hij in zijn eerste brief aan Timotheüs:

“1Tim.6:7-9: 7 Want wij hebben niets in de wereld gebracht, het is openbaar, dat wij ook niet kunnen iets daaruit dragen. 8 Maar als wij voedsel en deksel hebben, wij zullen daarmede vergenoegd zijn. 9 Doch die rijk willen worden, vallen in verzoeking, en in den strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzingen in verderf en ondergang.

Wat hij ons heeft verschaft is Zijn genade. Wat kunnen we dan nog anders nodig hebben?

GELOOF, PRAKTIJK, BELONING

Begunstigers gemaakt zijnde van al deze beloften, wat is het dan wat God van ons vraagt in dit leven? Efeziërs 2 zegt, volgend op het vers dat zegt: “Want uit genade zijt gij zalig geworden.....Niet uit de werken.....Want:

“Ef.2:10:wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen.

Bovendien staat er in 2Korinthe 5:17:

“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel;....”.

En in:

“2Kor.6:1: En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben.

1Kor.6:20: Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.

Rom.12:1-2: 1 dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst. 2 En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Met andere woorden, we zijn met een bepaald doel gered: “God verheerlijken in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn”, zijn perfecte wil bewijzen voor de wereld door goede werken. Dat wordt volbracht volgens de bovengenoemde passages, door:

- 1)-onze lichamen stellen tot een levende offerande.
- 2)-niet gelijkvormig worden aan deze wereld.
- 3)-veranderd worden door de vernieuwing uw gemoed.

Wij, als leden van het Lichaam van Christus, beginnen dit werk wetende wie we zijn in Christus, en wat we in Christus hebben door de dingen die Hij ons heeft beloofd. Merk op dat in al de brieven van Paulus de beloften altijd vooraf gaan aan de vermaningen. Het is beslist noodzakelijk dat we weten dat onze situatie met God absoluut volmaakt is vanwege hetgeen Christus voor ons heeft gedaan:

“Rom.5:1-2: 1 Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

Omdat we gerechtvaardigd zijn door het geloof **van** Jezus Christus (Rom.3:21-22)+ staan we in een rechtvaardige positie voor God, en dat heeft niets te maken met werken die we al of niet hebben gedaan, of die we al dan niet willen doen! (Titus 3:5).++

+ *“Rom.3:21-22: 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof **van** Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.*

++ *“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;*

Dit is een vrije gift die we van God ontvangen toen we Hem aanriepen om ons te redden. Als we iets zouden moeten doen om het te krijgen of te houden dan zou het geen gift zijn en zou God een leugenaar zijn! De Bijbel zegt: *“God is geen man, dat Hij liegen zou,.....”*(Num.23:19). En: *“Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen,.....”* (2Kor.1:20).

Gods belofte aan ons, betreffende redding en eeuwig leven, is een eenzijdige verbintenis: van Hem met ons. Maar het werk waartoe Hij ons heeft geroepen is andersom, wij voor Hem.

GELOOF.

De apostel Paulus zegt in Efeziërs 4:

“Ef.4:1-3: 1 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping, met welke gij geroepen zijt; 2 Met alle ootmoedigheid en zachtmoedigheid, met lankmoedigheid, verdragende elkander in liefde; 3 U benaastigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

Hoe wordt dat bereikt? Door de “oude mens” af te leggen en de “nieuwe mens” aan te doen:

“Ef.4:22-24: 22 Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding; 23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds, 24 En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

Om dit te bereiken is het vereist dat we grip houden op drie geestelijke principes:

1)-“...wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen. (2Kor.5:7).

2)-“Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods”. (Rom.10:17).

3)-“...zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen”. (Hebr.11:6).

Geloof volgens Hebr.11:1: “...is een vaste grond der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet”.

Als het iets is dat niet gezien kan worden dan moet het iets zijn dat geestelijk is en dus niet zichtbaar of ervaringsgericht is*. Hetgeen geestelijk is moet daarom het woord van God zijn, en het is alleen langs deze weg dat geloof groeit.

*In het schrijven over het wandelen door geloof in plaats van door aanschouwen sprak de apostel Paulus, in zijn tweede brief aan de Korinthiërs, tot een groep mensen die ten eerste gericht waren op het zichtbare en de ervaring.

Rom.12:3 zegt: “gelijk als God een iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft”.

Wat we doen met die mate des geloofs zal bepalen of het al dan niet groeit. Het lijkt veel op een zaadje dat is geplant. Om het te laten ontwikkelen tot een vruchtdragende plant moet het bewaterd, bemest en onderhouden worden. De manier waarop dat bij ons wordt bereikt op het geestelijk niveau is door het lezen en horen (onderwezen worden) van het woord van God. Dit is de manier dat we worden: “veranderd door de vernieuwing uws gemoeds” (Rom.12:2).

Omdat Paulus de schrijver is van deze vermaningen zal hij bedoelen: “door het woord van God”, dus zijn eigen brieven. Hij zegt in 2Tim.2:7: “Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen”. Ten einde te worden “versterkt....in het geloof” (Rom.1:11; 16:25; 2Kor.13:5) zegt hij: “Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus”. (1Kor.11:1). Dit eist niet van ons, die in de bedeling der genade leven, om de dingen te doen die Paulus deed aangaande de Joden, maar veeleer om te doen wat hij beval in zijn dertien brieven, recht gesneden. Hij zei in 1Kor.14:37:

“Indien iemand meent een profeet te zijn, of geestelijke, die erkenne, dat, hetgeen ik u schrijf, des Heeren geboden zijn”.

En in 2Tim.1:13 draagt hij (Paulus) ons op:

“Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus is.

We weten uit passages als Rom.3:22 en Gal.2:16 dat we niet gerechtvaardigd zijn door ons geloof, maar door het geloof van Christus dat wordt gezien in het werk aan het Kruis. God was zo tevreden met dat werk dat Hij in Christus de wereld met Zichzelf verzoende Rom.3:25+ en 2Kor.5:19++.

+ “Rom.3:25: Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;

++ “2Kor.5:19: Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd.

Geloof wordt, wanneer het wordt uitgeoefend, altijd gepresenteerd als een werk. “Wacht even! Ik dacht dat u zei, volgens Rom.11:6, dat werk en genade elkaar uitsluiten”. Dat is zo

maar genade en geloof zijn niet dezelfde dingen. Genade is iets dat het resultaat is van geloof. We hebben toegang tot de genade van God door één daad van geloof:

“Fil.2:8: En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

Daarom is het oefenen van geloof: “gehoorzamen”.

“Hebr.5:8: Hoewel Hij de Zoon was, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft, uit hetgeen Hij heeft geleden.

Hieruit kunnen we twee conclusies trekken:

- 1)-Gehoorzaamheid wordt geleerd.
- 2)-Het komt niet zonder lijden.

“2Tim.3:12: En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden. Maar:

“2Tim.2:12: Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen....”. En daarom:

“Rom.5:3: roemen wij ook in de verdrukkingen....”.

Dit gaat niet over het houden van de gouden regel van: *“Matth.7:12: Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook alzo; want dat is de wet en de profeten”.* (Alhoewel we dat zeker zouden moeten doen!); het gaat om te staan voor het evangelie en de waarheid, recht gesneden, van het woord van God. Als u iemand de helpende hand biedt zal in negen van de tien keer, die iemand en de wereld, u er voor prijzen. Als u iemand vertelt dat hij een zondaar is en een Verlosser nodig heeft zal hij u, in negen van de tien keer, verachten. Als u iemand, die beweert Christen te zijn, vertelt dat Paulus zijn apostel is en dat hun “goed nieuws” niet is in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, dan zult u in 99 van de 100 keer gebrandmerkt worden als een ketter. Iedere keer als iemand staat voor iets dat tegengesteld is aan de gevestigde orde dan kunt u er zeker van zijn dat vervolging zal volgen.

Wij, die in het Lichaam van Christus zijn, hebben de opdracht om alle drie bovengenoemde teksten te doen, maar speciaal de laatste twee, en als we die twee laatste doen dan zal God ons er voor belonen:

1)--*“2Tim.3:12: En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden. Maar:*

2)--*“2Tim.2:12: Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen....”.*

3)--*“Rom.5:3: roemen wij ook in de verdrukkingen....”.*

Maar wat als we weigeren? Worden we dan uit het Lichaam verwijderd? Verliezen we onze redding? Dat gebeurt niet als we in het erfdeel zijn. Als we mede-erfgenamen met Christus zijn (Rom.8:17), dus deel uitmaken van Zijn Lichaam, dan zijn we geïdentificeerd met Hem in Zijn dood, begraving en opstanding en kan Hij niet loochenen dat we deel van Hem zijn. In Efeziërs 1 hebben we daar de garantie voor:

“Ef.1:12-14: 12 Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben. 13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte; 14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

Dit wordt verder bevestigd in 1Kor.3:

“1Kor.3:15: Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch alzo als door vuur.

En ook in 2Timotheüs 2:

“2Tim.2:11-13: 11 Dit is een getrouw woord; want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem leven; 12 Indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons ook verloochenen; 13 Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelven niet verloochenen.

De verloochening in vers 12 is een verloochening of verlies aan loon, niet een verhindering om naar de hemel te gaan. Zelfs als we door ongeloof falen – als we voor onze redding op Hem hebben vertrouwd – zijn we deel van Zijn Lichaam; Hij heeft zijn zegel op ons geplaatst, en dat feit kan Hij niet loochenen. Maar omdat er werken zullen zijn die onacceptabel zijn smeekt Paulus Timotheüs, en ook ons, onvermurwbaar te zijn en te studeren.....om te overdenken wat hij zegt, omdat hetgeen we zullen doen beproefd zal worden door vuur....en we willen niet in schaamte het hoofd laten hangen voor de rechterstoel van Christus.

“Rom.14:10-11: 10 Maar gij, wat oordeelt gij uw broeder? Of ook gij, wat veracht gij uw broeder? Want wij zullen allen voor den rechterstoel van Christus gesteld worden. 11 Want er is geschreven: Ik leef, zegt de Heere; voor Mij zal alle knie zich buigen, en alle tong zal God belijden.

Het beoordelen van onze werken wordt gedaan om onze beloning te bepalen – dat wil zeggen: hetgeen we mee zullen nemen in de eeuwigheid – niet onze eeuwige bestemming. Daarom:

“Kol.3:23-25: 23 En al wat gij doet, doet dat van harte als den Heere en niet den mensen; 24 Wetende, dat gij van den Heere zult ontvangen de vergelding der erfenis; want gij dient de Heere Christus. 25 Maar die onrecht doet, die zal het onrecht dragen, dat hij gedaan heeft; en er is geen aanneming des persoons.

Het “onrecht” waarover Paulus hier spreekt omvat eerst en vooral de prediking van een ander evangelie... een andere Jezus (Gal.1:6-9; 2Kor.11:4)+, waardoor het evangelie van Christus wordt verdraaid.

+”Gal.1:6-9: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie; 7 Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren. 8 Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. 9 Gelijk wij te voren

gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt.

+“2Kor.11:4: Want indien degene, die komt, een anderen Jezus predikte, dien wij niet gepredikt hebben, of indien gij een anderen geest ontvingt, dien gij niet hebt ontvangen, of een ander Evangelie, dat gij niet hebt aangenomen, zo verdroegt gij hem met recht.

Volgens deze verzen ziet God de verheven benamingen, of hoge functies van de mensen, niet aan, ook niet de massale achterban die ze opgebouwd hebben – de meeste achterban is gebouwd door het achterhouden van de waarheid voor hun volgelingen, Rom.1:18:

“Rom.1:18: Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden.

Van deze types zegt de Heer: “Zij hebben hun loon weg (reeds)” (Matth.6:2)+++ dat betekent dat er voor deze geen loon is in de hemel omdat ze er voor hebben gekozen om het loon hier, in dit bestaan, reeds te ontvangen.

+++”Matth.6:2:Wanneer gij dan aalmoes doet, zo laat voor u niet trompetten, gelijk de geveinsden in de synagogen en op de straten doen, opdat zij van de mensen geëerd mogen worden. Voorwaar zeg Ik u: Zij hebben hun loon weg (reeds ontvangen).

DE PRAKTIJK (beoefening of uitoefenen)

Praktiseren is het uitoefenen/beoefenen van datgene wat we beleden hebben te geloven. Het feitelijke woord, praktiseren, komt niet voor in de King James Bible. De drie woorden die het woord praktiseren het beste omschrijven zijn: “dienst”, “bediening” en “werk”. Als de Bijbel spreekt over “bediening” betekent dat dienst, dat werk betekent. Zie Ef.4:11-12:

“11 En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars; 12 Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus;

De reden voor het geven van degenen die de bovengenoemde taken uitvoeren is tot volmaking (opbouwen) der heiligen, het “Lichaam van Christus”, “tot het werk der bediening”.

Wat is: “tot het werk der bediening?”. Wees er zeker van dat het niet het praktiseren van religie is. De meeste mensen groeien op en geloven dat de dienst van de kerk iets is die ze iedere zondag bezoeken en waar ze zingen, voordragen, en een aantal rituelen praktiseren. Op geen enkele manier betekent “de redelijke godsdienst”, waarvan gesproken wordt in Rom.12:1, het praktiseren van religie zoals de wereld dat voorschrijft. Het gaat eenvoudig om het werk dat betrokken is bij de verkondiging van het evangelie van Christus. Het is het toepassen of uitoefenen van wat we hebben beleden.

Volmaakte uitoefening

Het woord “volmaking” in Ef.4:12 zegt mij dat onze uitoefening nimmer volmaakt zal zijn totdat we het “volmaakt” uitoefenen. Louter uitoefenen maakt het niet volmaakt, het is eerder zo dat “volmaakte uitoefening het volmaakt maakt”, dat wil zeggen: het op die manier doen

zoals het gedaan moet worden. De filosofie van: “doe iets al is het ook niet goed” of “het maakt niet uit wat je gelooft zolang je maar iets gelooft” gaat hier niet op. Als we als arbeiders van God goed willen worden bevonden door God dat moet het uitgeoefend worden op Zijn manier. Daarom snijden we het Woord der waarheid recht om er zeker van te zijn dat we datgene uitdragen wat God ons heeft voorgeschreven, er op vertrouwend dat Hij ons heeft voorzien van alle geestelijk gereedschap om dat te doen.

HET GEBED

Vermoedelijk is het eerste wat iemand doet, nadat hij zijn vertrouwen op Christus heeft gesteld, bidden. In de nacht waarin ik werd gered bad ik (als volwassene) voor de eerste keer dat ik ook werkelijk geloofde dat God me hoorde. Alles wat we “uitoefenen” zou gewoon moeten zijn maar nimmer “vruchteloze herhalingen”. Het gedachteloos herhalen van gebeden is een vruchteloos ritueel dat wordt gedaan op een robotachtige manier. Laten we kijken naar het meest vruchteloos herhaald gebed in de religie, om vervolgens te zien dat het niet is gegeven aan het Lichaam van Christus om dat te bidden. In Mattheüs 6 draagt de Heer de 12 discipelen op betreffende de manier hoe ze wel en niet moeten bidden. Dat gebed is algemeen bekend als het “onze Vader”.

*“Matth.6:5-13: 5 En wanneer gij bidt, zo zult gij niet zijn gelijk de geveinsden; want die plegen gaarne, in de synagogen en op de hoeken der straten staande, te bidden, opdat zij van de mensen mogen gezien worden. Voorwaar, Ik zeg u, dat zij hun loon weg hebben. 6 Maar gij, wanneer gij bidt, gaat in uw binnenkamer, en uw deur gesloten hebbende, bidt uw Vader, Die in het verborgen is; en uw Vader, Die in het verborgen ziet, zal het u in het openbaar vergelden. 7 En als gij bidt, zo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de heidenen; want zij menen, dat zij door hun veelheid van woorden zullen verhoord worden. 8 Wordt dan hun niet gelijk; want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt. **9 Gij dan bidt **aldus**: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. 10 Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde. 11 Geef ons heden ons dagelijks brood. 12 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren. 13 En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze. Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid, in der eeuwigheid, amen.*

**Vers 9 is universeel, het is toepasbaar in alle bedelingen.

Let er in eerste instantie op dat de Heer hen vertelde om te bidden “**aldus**” en dat betekent niet dat precies deze zelfde woorden in het gebed gebruikt moesten worden, want dat zou zeker een vruchteloze herhaling worden en dat heeft Hij hun zojuist gezegd om dat niet te doen. Ik geloof dat Hij bedoelde: “gebruik dit als een ontwerp”. Let er ook op dat Hij in voorgaande verzen hen de opdracht geeft om hun gebeden in de binnenkamer te doen.

Ik kan niet vinden waar ze de opdracht krijgen, in vers 9-13, om dat gezamenlijk, en luid, en uit gewoonte herhaaldelijk te bidden in de gemeentelijke samenkomst. Maar zelfs al hadden ze de opdracht om dat te doen dan zou de bewoording in het gebed tegengesteld zijn aan de leer, door de apostel Paulus, voor het Lichaam van Christus.

Als we dit gebed opdelen en beschouwen waar het werkelijk om gaat (met uitzondering van vers 9) dan zien we duidelijk dat het onmogelijk aan ons is gegeven om te bidden, in feite is het dan een belediging van de genade van God als we het toch doen.

1)-Vers 10: *“Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde”* Hier geeft Hij hen de opdracht om te bidden voor het komende koninkrijk op aarde. Van welk koninkrijk spreekt Hij? Binnen de context moet dat het koninkrijk zijn waar Hij 32 keer naar verwijst in het evangelie van Mattheüs. Dat is het koninkrijk waarover Hij de 12 vertelde dat zij het zouden beërven, en waarin zij zouden heersen over de 12 stammen van Israël. (Matth.19:28)+, en waar ze naar uitzagen dat het zou worden opgericht (Hand.1:6)++. Dit is niet de erfenis van het Lichaam van Christus! Zoals ik duidelijk uit de Schrift heb aangetoond is onze erfenis niet een aards koninkrijk maar een hemels koninkrijk.

+ *”Matth.19:28: En Jezus zeide tot hen: Voorwaar, Ik zeg u, dat gij, die Mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen zal gezeten zijn op den troon Zijner heerlijkheid, dat gij ook zult zitten op twaalf tronen, oordelende de twaalf geslachten Israels.*

++ *”Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”*

2)-Vers 11: *“Geef ons heden ons dagelijks brood”*.

Dit komt exact overeen met zoals hen wordt opgedragen in de rest van het boek Mattheüs: Alles verkopen Matth.19:21:

”Zo gij wilt volmaakt zijn, ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het den armen....”.

Zijt niet bezorgd voor uw materieel welzijn (Matth.6:25-34), of het bezitten van geld (Matth.10:9-10)+++; en omdat u geen betaalde arbeid hebt of geld dan kunt u maar beter bidden voor het dagelijkse brood omdat u dan totaal afhankelijk bent van anderen om er in te voorzien. Heeft Paulus niet in 1Tim.5:8 gezegd:

“Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige”.

En heeft hij niet in 1Thess.4:11-12 gezegd:

“11 En dat gij u benaarstigt stil te zijn, en uw eigen dingen te doen, en te werken met uw eigen handen, gelijk wij u bevolen hebben; 12 Opdat gij eerlijk wandelt bij degenen, die buiten zijn, en geen ding van node hebt.

En in 2Thess. 3:10-12:

“10 Want ook toen wij bij u waren, hebben wij u dit bevolen, dat, zo iemand niet wil werken, hij ook niet ete. 11 Want wij horen, dat sommigen onder u ongeregeld wandelen, niet werkende, maar ijdele dingen doende.12 Doch de zodanigen bevelen en vermanen wij door onzen Heere Jezus Christus, dat zij met stilheid werkende, hun eigen brood eten. Kunnen de opdrachten nog meer verschillend zijn?”

+++Deze instructies mogen niet worden toegepast op hen die de bediening uitoefenen volgens Ef.4:11. Paulus zegt in 1Kor.9:6 dat hij de macht had om niet te werken. Volgens Gal.6:6 moeten degenen die onderwezen worden van alle goederen mede delen aan hem die onderwijst. Dit is, volgens 1Tim.5:17, hun (leraren) arbeid. Vanwege het misbruik van dat

voorrecht in de huidige tijd, waar het algemeen is geworden voor voorgangers van gemeenten om betaald te worden als een algemeen directeur van een bedrijf en waarbij er nog een aantal neveninkomsten zijn, dat is eerder regel dan uitzondering – sommigen die onafhankelijk zijn hebben het idee opgevat dat degenen die deze bedieningen uitoefenen behoren te werken voor betaalde arbeid buiten de bediening om zo zichzelf en hun gezin te kunnen onderhouden.

Hand.18:3 is het vers dat vaak wordt aangehaald om deze stelling te onderbouwen, er staat dat Paulus tentenmaker was en dat handwerk inderdaad verrichte toen hij te Korinthe verbleef. Maar als we dat vergelijken met hetgeen hij schreef in zijn brief aan de Korinthiërs kunnen we zien waarom hij dat deed. Hij deed dat vanwege hun vleeselijkheid en onverschilligheid. Maar uiteindelijk zegt hij in 1Kor.9:14: *Alzo heeft ook de Heere geordineerd dengenen, die het Evangelie verkondigen, dat zij van het Evangelie leven*". En zo zou het ook moeten gaan in de huidige bedeling. Als een leraar of prediker echter besluit om te gaan werken dan heeft hij uiteraard de vrijheid om dat te doen. Rom.14:5: *".....een iegelijk zij in zijn eigen gemoed ten volle verzekerd"*.

3)-Vers 12:

"Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren".

Wat zegt dat u? Het zegt zeer duidelijk tot mij dat een ieder die dit gebed bid anderen moet vergeven om zelf vergeven te worden, en aldus moet hij/zij continu bidden voor vergeving. Dit wordt bevestigd in de verzen 14 en 15 en komt overeen met de opdracht in 1Joh.1:9:

"Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid".

En hoe kan dit verenigbaar zijn met Hand.13:38; Rom.4:7-8; 5:11; Ef.1:7; Kol.2:13; 3:13; etc.; als deze teksten zeggen dat onze zonden, als leden van het Lichaam van Christus, zijn vergeven. Zie in de brief van Paulus aan de Kolossenzen, het is omdat Christus ons heeft vergeven dat we ook anderen zouden vergeven:

"Kol.3:12-13: 12 Zo doet dan aan, als uitverkorenen Gods, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen der barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, zachtmoedigheid, lankmoedigheid; 13 Verdragende elkander, en vergevende de één den anderen, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkewijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo."

Deze opdracht is onvoorwaardelijk; de opdracht in Matth.6:12, 14, 15 is NIET onvoorwaardelijk maar voorwaardelijk.

4)-Vers 13:

"En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van den boze....."

1Kor.10:13+ zegt dat we verzocht zullen worden, maar ook dat God er op toeziet dat we niet boven vermogen verzocht zullen worden. Zolang we nog niet bevrijd zijn uit onze aardse lichamen, zal het kwade met ons zijn tot de "Opname.++

+”1Kor.10:13: *Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen.*

++”Fil.3:20-21: *20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelven kan onderwerpen.*

“Rom.7:20-21: *20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. 21 Zo vind ik dan deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.*

“

HOE MOETEN WE BIDDEN?

Onze instructies voor het bidden worden opgesomd in de volgende verzen:

“Fil.4:6: *Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;*

Ef.6:18: Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;

“1Thess.5:17: *Bidt zonder ophouden.*

“1Tim.2:1-2: *1 Ik vermaan dan voor alle dingen, dat gedaan worden smekingen, gebeden, voorbiddingen, dankzeggingen, voor alle mensen; 2 Voor koningen, en allen, die in hoogheid zijn; opdat wij een gerust en stil leven leiden mogen in alle godzaligheid en eerbaarheid.*

Dit is hoe en wat we moeten bidden. Het loon is:

“Fil.4:7: *En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.*

Onze vrede hangt niet af van het al dan niet ontvangen waarin we in het gebed om hebben gevraagd. Het is gebaseerd op het feit dat God ons hoort en voor ons zorgt als zijn geliefde kinderen en zal niet iets veroorzaken waardoor we struikelen of afdwalen (Rom.8:16, 26-28)+

+”Rom.8:16: *Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.*

“Rom.8:26-28: *26 En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen. 27 En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt. 28 En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.*

Het is vanwege deze vrede (Fil.4:7) dat ons leven wordt verrijkt. Dat wil niet zeggen dat God nimmer verzoeken beantwoordt voor tijdelijke noden. Wat hier wordt gezegd is het volgende: als we onze relatie met God baseren op wat we kunnen zien, aanraken en voelen, of op de

hoeveelheid tijdelijk waargenomen zegeningen waarmede Hij ons heeft begenadigd, dan zal dit soort vrede ons ontkomen.

Hoe zit het met: “benoem het en maak er aanspraak op” (name it and claim it) filosofie (positieve confessionalisme) in vele Christelijke sekten? Deze mensen beweren, als bewijs, dat God hun gebeden hoort gezien de vervulling van hun verzoeken in hun levens of in de levens van hen voor wie ze hebben gebeden; voor belangrijke verzoeken zoals het bidden om wonderbaarlijk genezen te worden of voor de kleinere verzoeken voor een goede parkeerplaats in de stad. De volgende passages worden vaak geciteerd als basis voor hun geloofssysteem:

“Matth.21:20-22: 20 En de discipelen, dat ziende, verwonderden zich, zeggende: Hoe is de vijgeboom zo terstond verdord? 21 Doch Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Voorwaar zeg Ik u: Indien gij geloof hadt, en niet twijfeldet, gij zoudt niet alleenlijk doen, hetgeen den vijgeboom is geschied; maar indien gij ook tot deze berg zeydet: Word opgeheven en in de zee geworpen! het zou geschieden. 22 En al wat gij zult begeren in het gebed, gelovende, zult gij ontvangen.

“Joh.14:13-14: 13 En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen; opdat de Vader in den Zoon verheerlijkt worde. 14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

In de eerste plaats zijn deze passages geschreven aan de 12 discipelen (vers 20) , en niet aan het Lichaam van Christus, dit is de leer voor het koninkrijk der hemelen, niet voor de bedeling der genade. Ik kan geen beloften vinden, geschreven aan het Lichaam van Christus, betreffende materiële rijkdom, een goede gezondheid of geluk in dit leven. Verder is het zo:

“2Kor.5:7: (Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.)

“Rom.10:17: Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods.
Wij vertrouwen hetgeen God tot ons heeft gezegd, niet wat Hij heeft gezegd tot iemand anders, en zeer zeker niet in hetgeen we zien of voelen. Onze beloften zijn hemels, niet aards.

Wat er vandaag de dag zoal omgaat in religieuze kringen, met betrekking tot wonderbaarlijke gebeurtenissen, gebeurt slechts met één reden: het verduisteren van de waarheid door de mensen hun aandacht te focussen op deze zogenaamde wonderen in plaats van hun aandacht te richten op het evangelie dat hen kan redden. Wij hebben het complete Woord van God, Kol.1:23-26+, waardoor Hij zijn uitdrukkelijke wil heeft geopenbaard voor het mensdom in de huidige bedeling der genade Gods, 1Tim.2:4: *Welke wil, dat alle mensen zalig worden, en tot kennis der waarheid komen*”. De waarheid wordt alleen geopenbaard door dit kanaal, het Woord van God.

+*”Kol.1:23-26:23 Indien gij maar blijft in het geloof, gefondeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hope des Evangelies, dat gij gehoord hebt, hetwelk gepredikt is onder al de creature, die onder den hemel is; van hetwelk ik Paulus een dienaar geworden ben; 24 Die mij nu verblijdt in mijn lijden voor u, en vervulle in mijn vlees de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus, voor Zijn lichaam, hetwelk is de Gemeente; 25 Welker dienaar ik geworden ben, naar de bedeling van God, die mij gegeven is aan u, om te vervullen het Woord Gods; 26 Namelijk de verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten, maar nu geopenbaard is aan Zijn heiligen;*

Nog één laatste opmerking over het gebed: Er is mij vaak gevraagd of God de gebeden hoort van degenen buiten het Lichaam van Christus, dat wil zeggen van mensen die niet gered zijn. De Schrift zegt dat God, in 2Tim.2:19:

“ Evenwel het vaste fundament Gods staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen, die de Zijnen zijn; en: Een iegelijk, die den Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid”.

Dit houdt in dat Hij hen niet kent die niet van Hem zijn en daarom ook hun gebeden niet ontvangt, dat wil zeggen met één uitzondering: gebed voor redding. Als u er niet zeker van bent dat u ooit De Heere Jezus Christus hebt beleden als uw Redder dan is het NU de tijd. Redding is niet een gevoel of een ervaring; het is weten: weten dat op enig punt in uw leven u bent gestopt met te vertrouwen op uw eigen verdiensten of religie, en uw vertrouwen op Christus heeft gesteld, en op Hem alleen, om u te redden. Hand.16:31: *“Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden,.....”.*

ZONDE

Geen enkele discussie over de praktijk van de Christenen zou compleet zijn zonder op het probleem van de zonde, in het leven van de gelovige, te wijzen. Een ieder die gered is, en er eerlijk voor uitkomt, realiseert zich één ding: we zondigen nog steeds. In deze sectie wil ik bespreken wat het Bijbelse middel is voor zonde, en wat het niet is. Maar voordat we dit aanpakken moeten we vaststellen wat zonde is.

Volgens de Schrift wordt zonde onderverdeeld in drie basiscategorieën:

1)-Zonde van de opdracht: 1Joh.3:4: Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook de ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid.

--De King James zegt het duidelijker in 1Joh.3:4:

Whosoever committeth sin transgresseth also the law: for sin is the transgression of the law.

2)-Zonde van nalatigheid: Jac.4:17: Wie dan weet goed te doen, en niet doet, dien is het zonde.

3)-Zonde van het twijfelen: Rom.14:23: Maar die twijfelt, indien hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet uit het geloof eet. En al wat uit het geloof niet is, dat is zonde.

Kan iemand in alle eerlijkheid zeggen dat we niet hebben gezondigd volgens deze drie genoemde punten? De vraag is, wanneer we zondigen, hoe beïnvloed het ons, en nog belangrijker, hoe beïnvloed het onze verstandhouding met God?

“Rom.5:1-2: 1Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; 2 Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.

We staan in de genade van God. Dit is niet het resultaat van hetgeen wij al dan niet hebben gedaan, het is verkregen door de plaatsvervangende dood van Christus aan het kruis en onze identificatie daar mee. Zonde is, bij God, dus niet aan de orde. Vanwege hetgeen Christus

voor ons heeft gedaan zijn we verlost van de straf voor de zonde en kan God ons niet meer oordelen voor onze zonden.

“Rom.6:6-7: 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Eenvoudig gezegd, het betekent dat we verlost zijn, dat wil zeggen verlost van de vereiste straf vanwege de zondeschuld. Onze “oude mens” is gekruisigd. Deze “oude mens” vinden we in Rom.5.

“Rom.5:12: Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Die man was Adam. Zijn oorspronkelijke zonde “is doorgedaan tot alle mensen” en dat maakt alle mensen zondaars:

“Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods (Rom.3:23).

Want:

“.....de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij (Paulus en wij indien we gered zijn) vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods (Rom.8:2).

Hoe:

“Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt (Gal.3:13).

De zondige natuur (het vlees) is, toen we gered werden, niet geëlimineerd.

Romeinen 6:6-7 wordt vaak verkeerd uitgelegd door de “oude mens” de “oude natuur” te noemen.

“Rom.6:6-7: 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

De natuur waarmee we zijn geboren is zondig (vleselijk). Er zonder konden we niet overleven in deze wereld, en toch doet het ons neigen tot zonde. De apostel Paulus zegt van zichzelf, aangaande deze zondige natuur, in Romeinen 7:

“Rom.7:14, 18, 21: 14ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde”.18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont;.....”. 21 Zo vind ik dan deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.

Paulus zei dat toen hij al 25 jaar in de bediening stond. Als hij dat van zichzelf kon zeggen kunnen wij dan van onszelf iets anders zeggen? Als God onze neiging om te zondigen, nadat we gered zijn, wegneemt, of door een zogenaamde “tweede werk van genade” onze zondige

natuur wegneemt, waarom moeten we dan vermaand worden om niet te zondigen? Let op wat er in Rom.6:6 staat: “.....opdat wij niet meer de zonde dienen”. Het feit is dat we gaan zondigen. Is dat dan goed? Nee! Rom.6:1-2: “Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre,.....”.

Oppervlakkig gezien klinkt dit alles onredelijk, en daarom zeggen velen dat het zo niet kan zijn. Ze zeggen dat, als iemand werkelijk is gered, hij niet door zal gaan met zondigen. Dit geloof is een gevolg van de leer van Calvijn van “krachtdadige volharding”, dat is gebaseerd op passages als Matth.7:18-20+; 1Joh.3:9+, geschreven aan het Nieuw Testamentische Israël en niet aan het Lichaam van Christus.

+“Matth.7:18-20: 18 Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen. 19 Een ieder boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. 20 Zo zult gij dan dezelve aan hun vruchten kennen.

++”1Joh.3:9: Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren.

In het pogen om de leer voor Israël te vermengen met hetgeen geschreven is aan het Lichaam van Christus wordt verondersteld dat Rom.6:7 betekent dat we niet meer zondigen. Rom.6:12 zegt ons dat dat onzin is:

“Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams.

In u kan niet iets heersen dat verwijderd is. Als we er niet van afkomen hoe moeten we er dan mee omgaan zodat het niet over ons heerst?

HET MIDDEL VOOR DE ZONDE: WAT HET NIET IS.

Kort nadat ik werd gered in 1985 gaf een Christelijke vriend me een klein boekje met daarin een viertal memoriserende teksten uit de Schrift. Degenen die dit boekje hebben gepubliceerd geloofden zonneklaar dat deze vier teksten fundamenteel waren om een nieuwe gelovige bevestigd te krijgen in het geloof. Alle vier de verzen waren genomen uit de opdrachten aan de “koninkrijks heiligen” (de volgelingen van Petrus, Jacobus en Johannes). Eén van de verzen kwam uit de eerste brief van Johannes:

“1Joh.1:9: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

Deze opdracht komt overeen met datgene wat voor de Joden vereist was om te worden gedoopt door Johannes de Doper bij het begin van de aardse bediening van de Heer:

“Matth.3:5-6: 5 Toen is tot hem uitgegaan Jeruzalem en geheel Judea, en het gehele land rondom de Jordaan; 6 En werden van hem gedoopt in de Jordaan, belijdende hun zonden.

Deze praktijk, het belijden van zonden, was niet iets nieuws in Israël, maar iets dat was overgekomen uit het Oude Testament:

“Daniël 9:20: Als ik nog sprak, en bad, en beleed mijn zonde, en de zonde mijns volks van Israel, en mijn smeking nederwierp voor het aangezicht des HEEREN, mijns Gods, om des heiligen bergs wil mijns Gods;

Bijna zonder uitzondering baseert de Christelijke gemeenschap zijn leer en praktijk op het evangelie van het koninkrijk en passen ze de bovenstaande verzen uit de Schrift toe als leer (instructies voor voortdurende gehoorzaamheid), daarom sporen ze hun aanhang aan om op regelmatige basis hun zonden te belijden. Ofschoon ze het er allen over eens zijn dat belijdenis de remedie is voor de gedane zonden, is er verschil over hoe men zonden moet belijden en aan wie men de zonden moet belijden. De Katholieken en sommige Protestantse denominaties eisen dat zonden beleden moeten worden aan een “biechtvader”*. De meeste Pinkster en Evangelischen zeggen dat de zonden rechtstreeks aan God moeten worden beleden.

*Dit is gebaseerd op de leer van de apostolische opvolging en het bezit van de “sleutelen van het koninkrijk...” (Matth.16:19); die apostolische autoriteit verleent aan de geestelijken (episcopaat), namelijk de macht tot kwijtschelding of behouden van zonden (zie ook Joh.20:23).

Wat is de waarheid aangaande deze praktijk?

Wij vragen: Waartoe moeten de zonden beleden worden? In 1Joh.1:9 wordt gezegd dat het is “.....dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid”. In het vers in Matth.3 is het een deel van het totale programma van het vervullen van alle rechtvaardigheid (zie de sectie over de waterdoop). Het belijden van zonden was onderdeel van drie vereisten voor bekering, de andere twee waren vergeving der zonden en gedoopt worden. Hier is de volgorde:

- 1)-Het belijden van zonden.
- 2)-Vergeving der zonden.
- 3)-Gedoopt worden.

Het resultaat was reiniging van alle ongerechtigheid teneinde gered te worden bij de openbaring van Jezus Christus, zie 1Petrus 1:9 en 13:

“9 Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen.

“13 Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

Met uitzondering van de Rooms Katholieke kerk en enige Protestantse denominaties zijn er weinig Christelijke systemen die belijdenis van zonden vereisen voor vrijspraak (absolutie). De meeste systemen “suggereren” dat het nodig is voor “het herstellen van de gemeenschap” (zogenaamd omdat ze onrechtvaardig zijn geworden), en dan is het belijden van zonden nodig voor het herstellen van de gemeenschap.

Als we al deze redeneringen tegen het licht van de Schrift, recht gesneden, houden dan zijn er op zijn minst vier redenen waarom het niet zal werken.

1)-Onze apostel Paulus schrijft ons niet voor om onze zonden te belijden. Ik heb nergens in de dertien brieven van Paulus een voorschrift, voor het Lichaam van Christus, kunnen vinden om zonden te belijden.

2)-God heeft ons rechtvaardig (gereinigd van alle ongerechtigheid) gemaakt in Christus door Zijn plaatsvervangend offer op Golgotha, en wij geloven in Hem en wat Hij heeft volbracht namens ons:

“2Kor.5:21: Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.

In Rom.3:21-22 staat:

21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard..... 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven;”.

Dit is de toerekening van rechtvaardigheid op onze rekening (Rom.4:6), het is een éénmalige ingreep. *“Rom.4:6: Gelijk ook David den mens zalig spreekt, welken God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken;*

3)-In Christus heeft God ons al onze misdaden vergeven Zie Kol.2:13 en Ef.1:7:

“Kol.2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

“Ef.1:7: In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,

De vergeving van zonden is het huidige bezit van hen die in het Lichaam van Christus zijn, zie het woord “hebben”, we krijgen het niet maar we hebben het reeds. Als dit het geval is, is het dan geen belediging om door te gaan met het belijden van zonden om God te vragen naar iets dat we alreeds hebben verkregen?

4)-De rechtvaardigheid van God kan niet van ons worden weggenomen, ook kan onze gemeenschap met Hem niet vervallen vanwege zonde in ons leven. Er staat in Rom.8:38-39:

“38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, 39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere”.

Zolang als we, volgens Rom.7:17-21, in dit lichaam zijn zal de zonde bij ons aanwezig zijn, maar - zoals gezegd – kunnen “toekomstige dingen” ons niet scheiden van de liefde God.

“Rom.7:17-21:17 Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. 18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. 20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. 21 Zo vind ik dan deze wet in mij: als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.

HET MIDDEL VOOR DE ZONDE: WAT HET WEL IS

Als het belijden van zonden niet het antwoord voor de zonde is, wat is het dan wel? Hetzelfde als waardoor we zijn gered: GENADE. In Rom.5 wordt gezegd:

“Rom.5:20-21: 20 Maar de wet is bovendien ingekomen, opdat de misdaad te meerder worde; en waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest; 21 Opdat, gelijk de zonde geheerst heeft tot den dood, alzo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid tot het eeuwige leven, door Jezus Christus onzen Heere.

Genade is “veel meer overvloedig” over de zonde! Genade heerst over de zonde! Met andere woorden, u kunt de genade niet teniet doen door zonde. Genade overstijgt de zonde. Wat heeft u gedaan, aannemende dat u gered bent, om Gods genade te verdienen? NIETS! Als u het bezit is dat alleen omdat u het heeft ontvangen als een vrije gift. Daarom, u heeft het gekregen en het (niet u zelf) is overvloedig aanwezig over uw zonden, en temeer u zondigt zoveel overvloediger is de genade. Dus: Laat ons dan maar gaan zondigen!” Als dat het is wat u denkt dan heeft u het goed mis. Laten we weer naar Romeinen 6 gaan:

“Rom.6:1-4: 1 Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? 2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

We kunnen niet in de zonde blijven want we zijn er dood voor. In de zonde te blijven zou de geestelijke werkelijkheid in ons leven tegenspreken.

“Rom.6:5-7: 5 Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

De “oude mens” (Rom.5:12)+ is gekruisigd met Christus waardoor het “lichaam der zonde”, die ons veroordeeld, wordt vernietigd, daardoor zijn we bevrijd van de straf voor de zonde (Rom.6:23)++, dat wil zeggen: “Christus stierf voor onze zonden” (1Kor.15:3) Hij nam onze straf op Zichzelf. “Dit wetende” (Rom.6:9), hoe wenst God dat wij daar op reageren?

+ *“Rom.5:12: Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.*

++ *Rom.6:23: Want de bezoldiging (= het loon) der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.*

In tegenstelling tot het belijden:

“Rom.6:11-14: 11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. 12 Dat dan de zonde niet heerse in

uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams. 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelf Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.

Houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt! Wat een gedachte! Der zonde dood! Gekruisigd! Als dit het geval is gedenkt God dan uw zonde(n)? Het was Zijn eigen keuze om alle zonden op Zijn Zoon te leggen, Hij heeft Hem voor ons tot zonde gemaakt en daarom rekent Hij ons, in Zijn ogen, als rechtvaardig. Als God ons zo ziet moeten wij het dan ook niet zo zien?

Daarom is hier het voorschrift, onder de genade, voor het omgaan met uw zonde(n):

1)-Dank God iedere dag voor het feit dat u vrijgemaakt bent van de straf van uw zonde(n) dat Hij ze u niet toerekent vanwege het offer van zijn Zoon Jezus Christus op Golgotha.

"Fil.4:6: Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;

2)-U moet begrijpen dat uw conditie niets heeft te maken met uw "positie", en dat God er voor heeft gekozen om u te gebruiken – een goddeloze zondaar – om Zichzelf aan de wereld te openbaren.

3)-*"Rom.6:11: Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere".* Dat wil zeggen dat de "oude mens" inderdaad dood is, houdt er rekening mee dat dat zo is.

4)-*"Rom.6:12-14: 12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelven lichaams. 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelf Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. 14 Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade".*

Laat u niet overheersen door de zonde. Dat wil zeggen, laat de zonde niet een zodanige invloed op u hebben dat het uw getuigenis aantast. Uw hemels loon wordt vastgesteld door uw effectiviteit in het getuigen van de genade van God en niet hoe zondeloos uw leven is geweest.

5)-*Ef.4:22 en 24: 22 Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding; 24 En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid".*

Dit wordt bereikt door het vernieuwen van uw geest door het bestuderen van het Woord van God, recht gesneden, Rom.12:2 en 2Tim.2:15:

"Rom.12:2: En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfven Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

De King James Bible leest:

“2Tim.2:15: Study (bestuderen) to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

Opmerking vertaler: Er is een enorm verschil tussen het lezen van de Bijbel en het bestuderen van de Bijbel.

HET LEVEN WAT WE NU IN HET VLEES LEVEN: HOE MOETEN WE DAN LEVEN?

Wanneer wordt gevraagd naar welk voorbeeld we ons leven zouden moeten leven is het antwoord van verreweg de meeste mensen die zich Christen noemen, “Jezus Christus”*, zoals Hij wordt gepresenteerd in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Dit zegt me dat de mensen die dat zeggen zich nimmer hebben gerealiseerd hoe de Heer leefde terwijl Hij op aarde wandelde of wat Hij eiste van hen die verlangden om Hem te volgen. Het is ofwel dit, of ze geloven niets van hetgeen Hij daar heeft gezegd en dat bedoeld was om letterlijk op te volgen.

*Hetzelfde geldt wel voor hen die aan de koninkrijks gemeente werden toegevoegd in de eerste 12 hoofdstukken van het boek Handelingen.

Het is waar dat de Heer figuurlijk (in de gelijkenissen) sprak in deze beschouwingen, maar dat geeft ons geen toestemming om zijn instructies te reduceren tot een manier van spreken. Toen Hij iemand, die verlangde Hem te volgen, vertelde: “*verkoopt wat gij hebt*” (Matth.19:21; Lukas 12:33), geloof ik niet dat Hij gewoon bedoelde om : “uitverkoop houden in je hart” te houden zoals ik een prominente evangelische prediker enige jaren geleden hoorde beweren. De Heer bedoelde dat ook niet, voor degene in de passage, om dat te doen, want Petrus beweert in hetzelfde hoofdstuk dat hij, en de andere 11 discipelen, inderdaad “*alles hadden verlaten*”. (dat was inclusief hun vrouwen, kinderen, familie, en hun wereldse bezittingen), “*Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd*” (Matth.19:27). Trouwens, wat doet de gemiddelde Christen, die beweert “Jezus te volgen”, met de eisen opgelegd aan de discipelen (of aan een ieder die een volgeling wilde worden) in Matth.6 tot en met Matth.10? bijvoorbeeld: geen geld bezitten, slechts één stel kleren hebben, en geen plaats om te wonen? Dit is de manier waarop daklozen leven. Is dit de manier hoe we moeten leven? Hij zegt in Matth.19:24:

“Het is lichter (gemakkelijker), dat een kameel (kameel) ga door het oog van een naald, dan dat een rijke inga in het Koninkrijk Gods”.

Gezien binnen de context: “een rijk mens” betekent dat het iemand is die meer bezit dan alleen zijn kleren!

Kent u mensen die aan deze eisen voldoen? Ik ken er geen. Het goede nieuws is: het is voor niemand vereist om hier aan te voldoen. Het religieuze systeem probeert onvermoeibaar een vierkante stok in een rond gat te krijgen, laten wij de Schrift, recht gesneden, laten spreken en zien wat toen vereist werd voor een doel dat eindigde, en plaats maakte voor iets anders, 1Kor.12:31:

“.....en ik wijs u een weg, die nog uitnemender is”.

LEVEN IN DE BEDELING DER GENADE: HET NIET-GESCHEIDEN LEVEN

Wat is de omschrijving voor het leven van het Lichaam van Christus op deze aarde?

1)-Wij leven in en tussen de rest van de wereld. Terwijl de koninkrijks gelovigen zich moesten afscheiden van de wereld en gezamenlijk leven (Hand.2:44-45; Jac.1:27)* moeten wij tussen de “hoereerders van deze wereld” leven maar gescheiden van de “broeder” die een hoereerder, dronkaard of een afgodendienaar etc. is (1Kor.5:9-11);** 2Kor.6:14-17*** wordt vaak geciteerd als een tekst die het gescheiden van de wereld eist, maar is dat wat dat vers werkelijk zegt?

**Hand.2:44-45: 44 En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen; 45 En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had.*

“Jac.1:27: De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en den Vader is deze: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking, en zichzelf onbesmet bewaren van de wereld.

***1Kor.5:9-11: 9 Ik heb u geschreven in den brief, dat gij u niet zoudt vermengen met de hoereerders; 10 Doch niet geheelijk met de hoereerders dezer wereld, of met de gierigaards, of met de rovers, of met de afgodendienaars; want anders zoudt gij moeten uit de wereld gaan. 11 Maar nu heb ik u geschreven, dat gij u niet zult vermengen, namelijk indien iemand, een broeder genaamd zijnde, een hoereerder is, of een gierigaard, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover; dat gij met zodanig een ook niet zult eten.*

****2Kor.6:14-17: 14 Trekt niet een ander juk aan met de ongelovigen; want wat mededeel heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid, en wat gemeenschap heeft het licht met de duisternis? 15 En wat samenstemming heeft Christus met Belial, of wat deel heeft de gelovige met den ongelovige? 16 Of wat samenvoeging heeft de tempel Gods met de afgoden? Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn. 17 Daarom gaat uit het midden van hen, en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen.*

Een “ongelovige” in deze passage van de Schrift betekent niet noodzakelijkerwijs dat zo iemand buiten het Lichaam van Christus is. Behoudenis is een gebeurtenis, het is niet een proces. Iemand kan best zijn vertrouwen op Christus hebben gesteld voor zijn redding, en kan toch gekwalificeerd worden als een ongelovige (vers 15), of als “ontrouw”. 2Tim.2:13 zegt:

“Indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen”.

Paulus schrijft in deze passage aan mensen in het Lichaam van Christus: mensen die hun vertrouwen op Christus hebben gesteld, en die daarom gerechtvaardigd zijn door het geloof van Christus (Rom.3:21-22; 5:1)* Als hij zegt: “Hij kan zichzelf niet verloochenen” en we beschouwen de gehele raadgeving in het evangelie van Paulus dan moet dat betekenen dat Hij

niet degenen, die deel van het Lichaam zijn, uit kan werpen vanwege het feit dat ze ontrouw zijn.

Waar verwijst de passage in 2Kor.6:14-17 dan heen? Ik geloof dat de passage hoofdzakelijk verwijst naar religie(s). Als u gered bent dan bent u door een geestelijke doop (1Kor.12:13; Rom.6:3)** in een geestelijk “Lichaam” gekomen (1Kor.12:27)*** Dit beschouwende, zou het dan niet een handeling van ontrouw zijn als iemand dan naar een religieuze sekte gaat. Geen van deze sekten zijn door de Schrift ingesteld. Is dat niet gelijkwaardig aan wat Israël deed in het Oude Testament, namelijk door van Samuël te eisen dat hij hun een aardse koning zou geven?

Door te zeggen geen denominaties te vormen, zeg ik dan dat het Lichaam van Christus niet een gemeenschap is? Absoluut niet! Wij zijn een geestelijke gemeenschap. We moeten samen komen in lokale bijeenkomsten. We moeten ons met elkaar verenigen. We moeten samen studeren. We moeten samen bidden. We moeten samen zingen. We moeten delen in elkaanders behoeften. We moeten inderdaad een speciale liefde laten zien naar elkander (Rom.12:10, 13, 15, 16; Gal.6:10)****Maar door dit alles te doen moeten we ons niet fysiek afscheiden van de rest van de wereld. Er is geen verschil tussen degenen van ons die in het Lichaam van Christus zijn en de rest van de wereld met uitzondering van ons getuigenis en onze eeuwige bestemming. Zoals een schrijver het zegt: “We zijn niet beter dan degenen buiten het Lichaam van Christus, we zijn beter af!

” Rom.3:21-22: 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

“Rom.5:1: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus;

***1Kor.12:13: Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot een Geest gedrenkt.*

“Rom.6:3: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?

****1”1Kor.12:27: En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder.*

*****”Rom.12:10, 13, 15-16: 10: Hebt elkander hartelijk lief met broederlijke liefde; met eer de één de ander voorgaande.13 Deelt mede tot de behoeften der heiligen. Tracht naar herbergzaamheid.15 Verblijdt u met de blijden; en weent met de wenenden. 16 Weest eensgezind onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelfen.*

We moeten gekend worden door ons getuigenis, niet door de manier waarop we ons kleden, niet door een confessioneel etiket, of door de buurt waarin we leven, of met symbolen waarmee we onszelf versieren. Daarom: “*Dat zulks de bevrijden des HEEREN zeggen....(Psalm 107:2).* Dat is de enige manier waardoor de wereld zal weten wie we zijn en het goede nieuws dat we uitdragen. De manier waarop dit moet gebeuren is hoofdzakelijk

door middel van één op één te communiceren met anderen in de wereld waarmee we een relatie hebben opgebouwd.

2)-We moeten werken om in de behoeften van onszelf en onze familie te voorzien.

“1Tim.5:8: Doch zo iemand de zijnen, en voornamelijk zijn huisgenoten, niet verzorgt, die heeft het geloof verloochend, en is erger dan een ongelovige.

“1Thess.4:11: En dat gij u benaarstigt stil te zijn, en uw eigen dingen te doen, en te werken met uw eigen handen, gelijk wij u bevolen hebben;

“2Thess.3:12: Doch de zodanigen bevelen en vermanen wij door onzen Heere Jezus Christus, dat zij met stilheid werkende, hun eigen brood eten.

“2Thess.3:10: Want ook toen wij bij u waren, hebben wij u dit bevolen, dat, zo iemand niet wil werken, hij ook niet ete.

“Ef.4:28: Die gestolen heeft, stele niet meer, maar arbeide liever, werkende dat goed is met de handen, opdat hij hebbe mede te delen dengene, die nood heeft.

Het is, uit het voorgaande, duidelijk dat personen in het Lichaam van Christus voor hun eigen levensonderhoud moeten zorgen, hun eigen voedsel, kleding etc. Ofschoon we worden aangespoord om ondersteuning te verlenen aan bedienaars en individuele leden van het Lichaam worden we niet aangespoord om alle dingen gemeenschappelijk te bezitten+ of in een soort commune-achtige situatie te leven zoals de koninkrijks gelovigen dat deden in het eerste gedeelte van het boek Handelingen. Als we moderne vormen hiervan zien onder Christenen, waar ze zichzelf afscheiden in een onderkomen, bijvoorbeeld: Katholieke buurten en Protestantse buurten, (en zelfs weer een verdere afscheiding onder de Protestanten) wees er dan zeker van dat dit wordt veroorzaakt doordat men niet de gemeente, het Lichaam van Christus, ziet. Het Lichaam van Christus is niet dezelfde gemeente als in het eerste deel van het boek Handelingen. Het religieus sektarisme veroorzaakt niet alleen afscheiding van de wereld, maar, wat nog veel erger is, veroorzaakt het afscheidingen binnen het Lichaam van Christus.

+ *”Hand.2:44: En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen;*

3)-Ten einde te bestaan in deze wereld moeten we de dingen van deze wereld bezitten. Dat is, eerst en vooral, inclusief “geld”. Prediker 10:19 zegt: “.....het geld verantwoordt alles”. Het is inderdaad het geld dat de wielen van de wereld doet draaien. We moeten het hebben om in de wereld, waarin we leven, te bestaan. Er komen problemen, als we echter het gedrag van de wereld aannemen is het (geld) het “einde van alle dingen”. We moeten naar geld zien als een middel om het beoogde resultaat te verkrijgen. Een auteur zei eens: “houdt het los in de hand”. Als we ons geld stijf vasthouden dan maken we het tot een afgod; dan sparen we het op als iets dat vereert moet worden. 1Tim.6:10 zegt:

“Want de geldgierigheid is een wortel van alle kwaad, tot welke sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken.

De man die Prediker schreef, Salomo, wist door ervaring wat het liefhebben van geld, en wat je er allemaal mee kunt kopen, je kan aandoen – het ruïneerde zijn leven. Paulus zegt tegen dezulken:

“1Tim.6:17-18: 17 Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten; 18 Dat zij weldadig zijn, rijk worden in goede werken, gaarne mededelende zijn, en gemeenzaam;

Gemeenzaam zijn betekent uw geld/goederen te geven of uit te delen en niet te geven volgens een bepaalde formule maar eerder uit de overvloed uws harten 2Kor.9:7:

“Een iegelijk doe, gelijk hij in zijn hart voorneemt; niet uit droefheid, of uit nooddwang; want God heeft een blijmoedigen gever lief.

Onder de wet was geven een vereiste. Iemand die niet de tienden gaf was schuldig aan het bestelen van God en werd onder de vloek geplaatst, Mal.3:7-10:

“Mal.3:7-10: 7 Van uwer vaderen dag af, zijt gij afgeweken van Mijn inzettingen, en hebt ze niet bewaard; keert weder tot Mij, en Ik zal tot u wederkeren, zegt de HEERE der heirscharen; maar gij zegt: Waarin zullen wij wederkeren? 8 Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij, en zegt: Waarin beroven wij U? In de tienden en het hefoffer. 9 Met een vloek zijt gij vervloekt, omdat gij Mij berooft, zelfs het ganse volk.

Onder het programma van het koninkrijk is het een vereiste dat de gelovigen alles verkopen en alles overhandigen aan de gemeente (Matth.19:21; Hand.2:45). De straf voor degenen die dat niet deden was de dood (Hand.5:1-5). Ofschoon het betalen van de tienden wereldwijd wordt toegepast door religieuze systemen als maatstaf voor het geven in de huidige bedeling wordt er, in de brieven van Paulus, niet over gesproken, en ook niet voor de gelovigen in de grote verdrukking in de Hebreeuwse brieven, want ze bezitten niets.*

*In het Koninkrijk zullen deze heiligen een “koninklijk priesterdom” zijn (1Petrus 2:9) en zullen onderhouden worden door de Heiden volken (Jes.60:10-12; 61:6) die hun gezegend hebben gedurende de grote verdrukking en om die reden het Koninkrijk beërven (Matth.25:31-40).

Als Paulus, in 2Kor.9:7, zegt dat het niet nodig is om iets te geven bedoelde hij daar niet mee dat hij, of anderen, die het evangelie predikten, geen behoeften hadden. Wat hij bedoelde was dat God nu niemand daarom vervloekt, of ze verwerpt omdat men geen tienden geeft, dat wil zeggen: een gered iemand kan niet verloren gaan. Er zijn in de wereld waarin wij leven continu behoeften en leden van het Lichaam van Christus, die niet geroepen zijn tot het prediken en onderwijzen, zijn belast met de verantwoordelijkheid van het verstrekken voor degenen die wel prediken en onderwijzen (Gal.6:6; 1Tim.5:17)** Geven in de bedeling der genade is een gelegenheid om deel te nemen, het is geen wettelijke verplichting.

***“Gal.6:6: En die onderwezen wordt in het Woord, dele mede van alle goederen dengene, die hem onderwijst.*

“1Tim.5:17: Dat de ouderlingen, die wel regeren, dubbele eer waardig geacht worden, voornamelijk die arbeiden in het Woord en de leer.

4)-Tenslotte moeten we in alle dingen matig zijn en niet in beslag worden genomen op de manier zoals dat in deze wereld gaat. Zie Fil.4:5 en Rom.12:2:

“Fil.4:5: Uw bescheidenheid zij allen mensen bekend. De Heere is nabij.

“Rom.12:2: En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Paulus zegt in Ef.4:17:

“...dat gij niet meer wandelt, gelijk als de andere heidenen wandelen in de ijdelheid huns gemoeds.

En in 2Tim.2:4 staat:

“Niemand, die in de krijg dient, wordt ingewikkeld in de handelingen des leeftochts,.....”.

Ik geloof niet dat dit alleen spreekt over de neiging van de wereld om zich over te geven aan vleselijke lusten en de daaruit voortvloeiende gebondenheid, maar ook van haar gewoonte om verteerd te worden door allerlei zaken. God heeft ons niet geroepen om iemand te hervormen of de wereld te veranderen. Degenen die zonder Christus zijn, zijn zonder hoop, en dat moet hen duidelijk gemaakt worden. De meeste politieke/sociale bewegingen, die veranderingen willen bewerken, zijn gebaseerd op een onjuiste en niet Bijbelse filosofie dat de wereld veranderd kan worden. Als dat het geval is hoe kan een Christen daar deel van uitmaken zonder te schipperen met de kern van zijn/haar geloof? Wetende dat het hart van de mens arglistig is (Jer.17:9) zouden we ons zelf nimmer moeten toestaan meegesleept te worden in kruistochten die, ziende op de wereld en zijn doelstellingen, deze waarheid ontkennen. Ik heb van velen hun reactie hierop gehoord, zeggende: “Ik geloof dat ik ben geroepen om een getuige te zijn voor deze politieke beweging, religieuze denominatie, etc., en daarom moet ik mezelf aanbevelen aan hen om dat effectief te doen”. Heeft u de vele keren “ik” gezien in deze bewering? Wat deze mensen zich af moesten vragen is: “hoe denkt God hierover?”. Dat is eenvoudig, God zegt: “....gaat uit het midden van hen, en scheidt u af,.....” (2Kor.6:14-18). Wij zijn soldaten in een geestelijke oorlog, maar deze oorlog is niet met andere mensen. Zie:

“Efeziërs 6:12: Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht.

BELONING

Het einde van dit alles – van ons geloof en onze praktijk – is waar Paulus naar verwijst als de “vergelding der erfenis”. Krachtens onze redding zijn we erfgenamen. Dat garandeert ons echter niet een beloning. Alleen hen die getrouw zijn geweest aan hun roeping en erfenis zullen een beloning ontvangen. Wat is dat?

“2Tim.4:6-8: 6 Want ik word nu tot een drankoffer geofferd, en de tijd mijner ontbinding is aanstaande. 7 Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geëindigd, ik heb het

geloof behouden; 8 Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.

Paulus ziet er naar uit om een “kroon” te ontvangen, en dat zouden wij ook moeten doen. Iedereen in het Lichaam van Christus kan een winnaar zijn in deze wedloop en deze kroon ontvangen door slechts de loop te beëindigen. Het recept voor het verkrijgen van deze kroon is het studeren volgens 2Tim.2:15:

“Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Door op deze manier te studeren komen we er achter wie we zijn en wat we hebben in Christus, en daardoor groeit ons geloof. Als ons geloof groeit zijn we in staat om met vertrouwen te verkondigen hetgeen God ons heeft gegeven – het evangelie van Christus – voor hen die ons pad kruisen of in ons leven komen. De huidige, geestelijke, zegeningen die we krijgen als we dat doen en de toekomstige heerlijkheid die ons wacht in de hemel, zie 2Kor.4:17:

“Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid;

Door er voor te kiezen om deelgenoot te zijn in deze zaak, in plaats van een toeschouwer, kunnen wij, evenals onze apostel Paulus, vooruit zien naar de: “Titus 2:13:..... *verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus;*